

REVISTA DEL MUNICIPI DE VILOBÍ, SALITJA I SANT DALMAI

TOSQUITA

3

Octubre del 2007

INAUGURACIÓ CAN SAGRERA

REPORTATGE

20 anys del Club
d'Escacs Vilobí

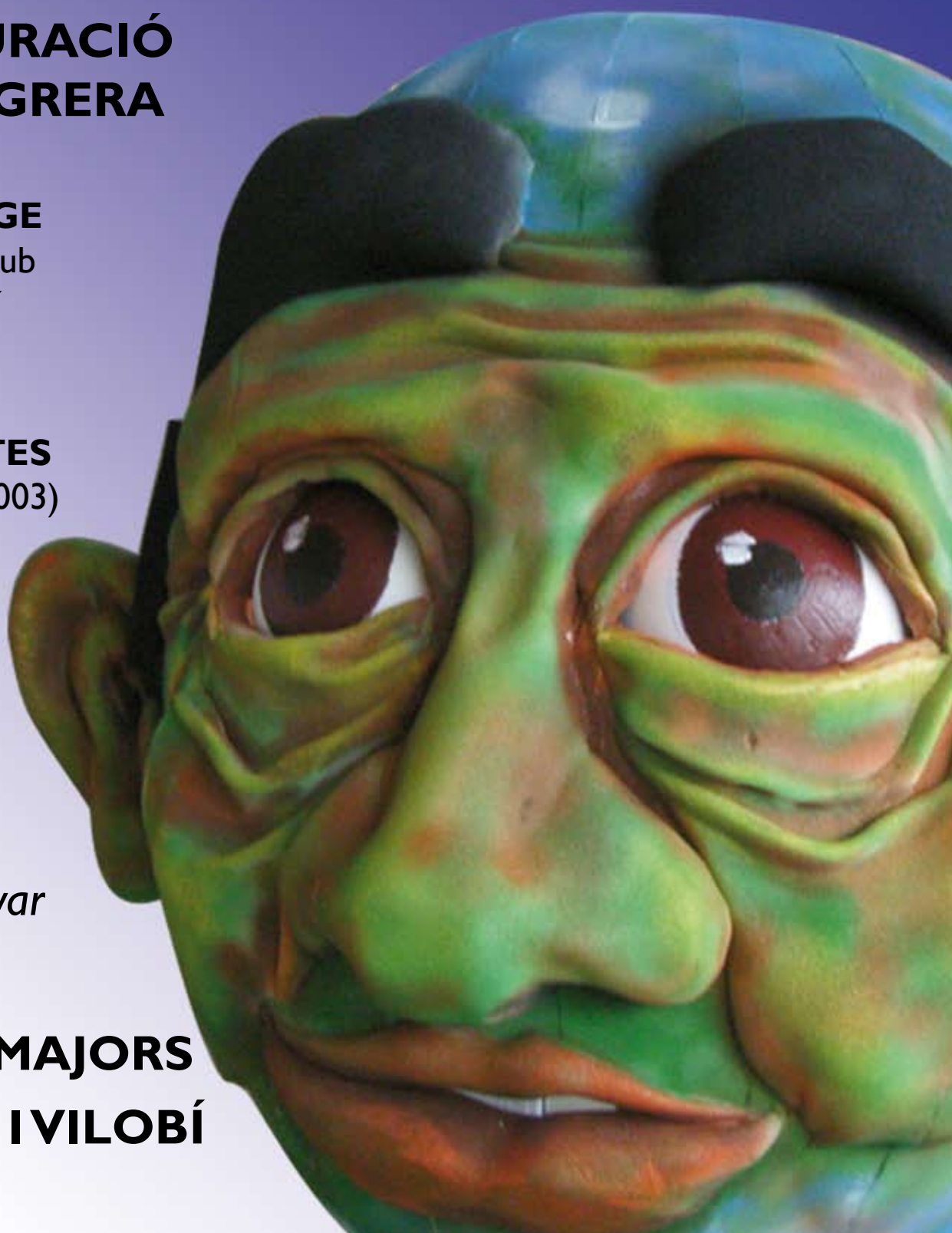
ENTREVISTES

Sílvia (agent 1003)
Josep Salvi

LLIBRES

*Un segle
de teatre a
Vilobí d'Onyar*

FESTES MAJORS SALITJA I VILOBÍ

TOSQUIJA

3

Octubre del 2007

Informació telefònica útil:

EMERGÈNCIES

Ambulàncies	061
Telèfon Únic d'Emergències	112
Atenció ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085

AJUNTAMENT

Oficines municipals	972 47 30 26
Biblioteca Can Roscada	972 47 36 73
Vigilants	972 47 37 04
Jutjat de Pau (dilluns)	972 47 39 26
Registre Civil	972 47 30 26

ENSENYAMENT

CEIP Josep Madrenys	972 47 32 86
EEI 'El Patufet'	972 47 31 25
IES de Santa Coloma de Farners	972 84 21 05
La Salle de Santa Coloma de Farners	972 84 02 94
Bell-lloc de Girona	972 23 21 11
Les Alzines de Girona	972 21 21 62

SANITAT

Dispensari mèdic	972 47 41 12
Farmàcia	972 47 30 08
Hospital Dr. Trueta	972 94 02 00
Hospital Santa Caterina	972 18 26 00
CAP de Santa Coloma de Farners	972 84 12 08
CAP Güell de Girona	972 21 07 08

ACTIVITATS EXTRAESCOLARS

Club de Bàsquet Vilobí	629 01 39 47
Futbol base (A.E.Vilobí)	972 47 43 49
Funky	646 40 43 72
Mecanografia-Informàtica Megacentre	972 30 04 82
Acadèmia d'anglès Big Ben	620 01 01 91
Música	972 46 37 92
Ludoteca Municipal 'El Sol'	648 00 54 59
Espai Jove	972 47 35 40
Arts Plàstiques 'El Taller'	608 24 32 54
Catequesi	972 47 30 42
Escacs	636 79 13 62

TRANSPORTS

Aeroport	972 18 66 00
Renfe	902 24 02 02
Teisa	972 20 48 68

AVARIES

Enher-Fecsa-Endesa	900 77 00 77
Prodaisa	972 20 20 78
Telefònica	1002

ALTRES

Llar de Jubilats Santa Margarida	972 47 40 46
Rectoria	972 47 30 42
Consell Comarcal de la Selva	972 84 21 61
Veterinaris	972 47 30 06
Veterinaris	679 49 65 43
Renovació DNI a Girona	972 20 50 50

TOSQUIJA

Ajuntament de
Vilobí d'Onyar
Salitja
Sant Dalmaí

Revista trimestral de
l'Ajuntament de Vilobí
d'Onyar, Salitja i Sant Dalmaí

Travessia Casa de la Vila, 1
17185 Vilobí d'Onyar
Telèfon: 972 47 30 26
Fax: 972 47 40 20
ajuntament@vilobidonyar.cat
www.vilobidonyar.cat

Editor:

Josep-Maria Pascual, ed.
Telèfon: 607 29 12 04
tosquijsa@vilobidonyar.cat

Impressió:

Impremta Pagès

Aquesta publicació està impresa
sobre paper ecològic:
Ofsset centaure blanc de 110 gr.
Tiratge: 1.200 exemplars

ISSN: 1135-1314

Dipòsit legal: GI 439/87

Amb el suport de:

CONTINGUTS

NOTÍCIES JULIOL 6

RETRATS 8

FESTA MAJOR 10
DE SALITJA

NOTÍCIES AGOST 14

ENTREVISTA 19
Josep Salvi:
"Estem a les portes d'una
revolució agrícola"

NOTÍCIES SETEMBRE 20

FESTA MAJOR 22
DE VILOBÍ

INAUGURACIÓ 28
DE CAN SAGRERA

LLIBRES 33
'Un segle de teatre a Vilobí
d'Onyar'

ESCACS 34
20 anys de la fundació
del Club d'Escacs Vilobí

FEM HORT 36

ENTREVISTA 38
Sílvia (agent 1003)
"Som Mossos pobres"

RECOMANAT 40

EL CONCURS 41

COSES D'ABANS I D'ARA 44
per Joaquim Puigvert i Pastells

Arriben a l'escola Josep Madrenys els mòduls que acolliran el nivell P-5 en el curs vinent

Són dues aules amb cabuda per a 50 nens i nenes

A l'escola pública Josep Madrenys s'està anellant la instal·lació de l'aulari prefabricat —els coneguts com a 'mòduls'— que entraran en funcionament a partir del curs 2007-08 i en els quals faran classe els nens i nenes del nivell P-5. Es tracta d'un mòdul de dues aules, serveis sanitaris i despatx.

Les aules tenen capacitat per a 25 alumnes cadascuna, tot i que la previsió d'ocupació és de 20 nens i nenes en el grup de P-5a i de 19 en el grup de P-5b, segons les dades de preinscripció actuals.

La previsió de matrícula per al curs que comença el setembre del 2007 és de 38 alumnes de P-3, el primer nivell que arriba a l'escola un cop superada l'etapa de la llar d'infants. I si bé correspondria a aquest nou alumnat instal·lar-se en els mòduls, s'ha optat perquè ho facin els nens i nenes de P-5, ja

més 'familiaritzats' amb l'escola, i deixar que els més petits de tots siguin els que ocupin les aules convencionals.

Als mòduls s'hi pot accedir a través d'una rampa i també d'escalas. Estan reixats per a garantir-ne la protecció fora de l'horari escolar, disposen de calefacció i estan assentats sobre una base d'obra elevada amb pilans, que crea una àrea de ventilació i de sortida d'aigües residuals a la part inferior de la instal·lació.

Cedit pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, l'aulari prefabricat que va arribar a Vilobí el dijous, dia 19 de juliol, està previst que es mantingui en funcionament durant els cursos 2007-08 i 2008-09.

El setembre del 2009 es contempla com la data d'inauguració del nou edifici escolar del municipi.

Una previsió de 245 alumnes per al curs 2007-2008

Segons dades facilitades pel centre, la previsió de matrícula per al curs vinent (2007-08) a l'escola Josep Madrenys és de 245 alumnes (el curs passat eren 224). Per nivells, la distribució dels nens i nenes és, en Educació Infantil, de 19 (P-3a), 19 (P-3b), 24 (P-4), 20 (P-5a) i 19 (P-5b). Quant a Educació Primària són 15 (Primer-a), 15 (Primer-b), 25 (Segon), 24 (Tercer), 16 (Quart-a), 16 (Quart-b), 20 (Cinquè) i 13 (Sisè).

CONTACTA'NS

tosquija@vilobidonyar.cat

Les festes locals per a l'any 2008 seran els divendres 2 de maig i 12 de setembre

En aquest ple es va aprovar que les festes locals del municipi per a l'any 2008 seran els dies 2 de maig i 12 de setembre, divendres.

L'últim ple de l'alcaldia abans de vacances va tenir lloc dijous, 26 de juliol, a les 13 hores, a la Sala d'Actes de l'Ajuntament, amb aquest Ordre del dia :

- Aprovació sessions extraordinàries: Constitutiva del dia 16 de juny de i organitzativa del 3 de juliol de 2007.
- Nomenament membres comissió de delimitació de termes municipals.
- Proposta festes locals per 2008.
- Aprovació compte general de la corporació corresponent a l'exercici 2006.
- Coneixement i ratificació si cal de resolucions de l'Alcaldia adoptades des del darrer ple municipal ordinari.
- Torn de prec i preguntes.

'El Revolt' guanya el Torneig de Futbol Sala

L'equip 'El Revolt' s'ha proclamat guanyador del Torneig de Futbol Sala de Vilobí en vèncer a l'equip 'Bar Can Ginesta' per 3 gols a 2. L'encontre va ser molt anivellat i es va decidir en els últims instants de la segona part amb un gol marcat de penalti, quan el resultat es mantenia en empat a dos. La final, que es va jugar la nit de divendres 27 al Pavelló de Vilobí, va aplegar un bon nombre d'espectadors. Al final, els guanyadors es van voler fotografiar al costat del promotor de l'equip, Àngel Fernández, i del regidor d'Esports de l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar, Fèlix Sánchez. Els impulsors del Torneig van ser Sandra Paradedà i Ivan Garrancho.

Festival a Salitja

Desenes de mares i pares es van aplegar a Salitja per assistir al festival que els nens i nenes del Casal d'Estiu van organitzar com a cloenda de la tanda de juliol. L'espectacle va tenir molta variació, amb gags, danses, cançons i fins i tot màgia. Les carpes instal·lades en el recinte i la proximitat d'un punt de venda d'ampolles d'aigua van ajudar a suportar la immensa calor que feia entre les dotze i la una del migdia d'aquell divendres, dia 27 de juliol.

El Club de Petanca Vilobí queda tercer en el torneig triangular jugat amb els equips de Fornells i Riudellots

El Club de Petanca Vilobí va quedar classificat en tercer lloc en el torneig triangular de petanca jugat amb els equips de Fornells de la Selva i Riudellots de la Selva. A la final, que es va jugar a les pistes de la plaça de les Moreres de Vilobí el matí del dissabte, dia 28 de juliol, les tripletes locals van demostrar un bon nivell de joc, però que no va ser suficient per imposar-se als equips contrincants, amb moltes més hores de pista. Va quedar primer l'equip de Fornells i, el de Riudellots, en segon lloc. Al final hi va haver premis per tothom i un dinar de germanor entre tots els participants.

Les components de l'equip de Vilobí que van jugar la final: l'Elena, la Pilar, l'Alfonso, la Carme, en Pere, la Teresa, l'Angelina, en Jordi i la Joana.

Aplec de Santa Margarida

Pels voltants de l'ermita de Santa Margarida, un any més el 20 de juliol es va celebrar el tradicional Aplec. Els actes programats es van iniciar a les 7 del matí amb la Missa de Comunió i, a la tarda, la processó en honor de la Santa. Els actes es van cloure amb la ballada de sardanes, el sorteig de coques i les diverses colles de veïns sopant a la fresca fins a fer-se fosc. A la fotografia hi veiem, asseguts als extrems, els germans Pere Bayé i Mercè Bayé.

NENS SAHRAUÍS A VILOBÍ

per Cinta Gironès

El 25 de juny van arribar a Vilobí en Khatari i la Fathma; són dos nens del desert del Sàhara que varen venir a passar dos mesos de vacances (juliol i agost). Ells vénen amb moltes ganes de passar-ho bé i és així, però també hi ha altres finalitats: facilitar l'accés a una atenció mèdica i si cal vacunes, donar-los l'oportunitat de conèixer la vida de fora del desert, tenir una alimentació equilibrada. Varen anar al Casal de Salitja, varen aprendre d'anar amb bicicleta, a nedar, els partits de futbol sala, varen conèixer el cinema i les crispetes. Ell s'ho varen passar molt bé, els va agradar Vilobí i el seu entorn. El 25 d'agost varen agafar l'avió cap al Sàhara, i amb moltes ganes, perquè malgrat que aquí gaudeixen de moltes coses, allà hi tenen els seus pares i germans i s'enyoren. Per nosaltres també va ser una experiència i vàrem saber què vol dir ser una família acollidora. Voldria agrair a l'Ajuntament per la seva col·laboració amb aquest projecte i per facilitar-nos l'arribada d'en Khatari i la Fathma al poble de Vilobí.

La plaça Nova se suma a la Sarreda i al carrer de Santa Margarida en l'organització de dinars i sopars de veïns

Aprofitant el bon temps, a la plaça Nova de Vilobí es va organitzar la primera edició del sopar de veïns a l'aire lliure. Va ser el divendres 3 d'agost i hi van assistir cap a 50 persones. Aquesta iniciativa se suma a les ja tradicionals de la Sarreda i del carrer de Santa Margarida. El veïnat de la Sarreda va celebrar el VI Aplec l'últim diumenge de juliol, el dia 29. El dinar va reunir cap a 150 persones. I el tradicional

sopar anual del carrer de Santa Margarida, que enguany arribava a la XII edició, va tenir lloc el dia abans, el dissabte 28. Va reunir 50 persones. Tant al carrer de Santa Margarida com a la plaça Nova els àpats van acabar amb espectacle de màgia a càrrec dels dos il·lusionistes locals més joves, el mag Nil i el mag Pau, així com el ja més veterà mag Joan, també de Vilobí.

Aspecte del sopar de veïns de la plaça Nova, amb la taula parada vista a volt d'ocell, tal com l'ha fotografiada Josep Rovira.

Campus de Futbol Base de l'A.E.V.

Es va celebrar entre els dies 25 de juny i 13 de juliol el Campus de Futbol Base de l'Associació Esportiva Vilobí, dirigit per l'entrenador Fèlix López, un tècnic amb una dilatada experiència dins el món del futbol que va ser comentat de molt bon grau per tots els nens assistents al campus, així com pels pares que hi van estar presents.

Les monitores

Les noies (i algun noi) que veieu a la fotografia de la pàgina del costat són les monitores i professores que s'han responsabilitzat aquest any 2007 del Casal d'Estiu. Majoritàriament són gent del municipi i, la que no, ha treballat pel municipi. Han tingut a càrrec 130 nens i nenes durant cinc setmanes i els han instruït en tallers de pintura, llenguatge de signes; els han fet practicar llengua anglesa, piscina, música; els han fet fer projectes, 'power point', excursions locals; i, sobretot, els han fet conèixer i treballar amb nous companys i companyes. Aquesta foto la vam fer expressament per Tosquija un dia feiner de juliol a un quart de nou del matí, abans que arribés la primera mainada. De tot el grup, només en faltaven tres: Ray Povey, Kath Povey i Pilar Garcia.

Les cosidores

Les noies que veieu a la fotografia d'aquí al damunt són les cosidores de Vilobí. Cusen tot l'any i en el temps de la Festa Major se'ls gira feina extra amb el vestuari necessari per a l'espectacle de carrer i per a les funcions de teatre. Aquesta foto es va fer el dijous 30 d'agost a les sis de la tarda a la Llar de Jubilats, on tenen instal·lada la sastreria. Porten fent vestits a mida des del juny i, un any més, han enllestit l'encàrrec amb temps. A més de la Maria, la Salvadora i l'Anita, aquest estiu també han cosit per la causa la Concepció Garriga i altres.

TOSQUIJA RETRATS

FESTA MAJOR DE SALITJA 2007

XIX TRIATLÓ SPRINT

La programació de la Festa Major de Salitja 2007 es va iniciar (dissabte, dia 11 d'agost) amb una nova edició del Triatló. Es va començar pel triatló infantil (40 m. nedant a la piscina, un recorregut en bicicleta de 3 Km i un recorregut a peu de 2 Km). L'Albert Vinyets, per segon any consecutiu va guanyar el triatló infantil. Després, es va celebrar el triatló adult (160 m nedant a la piscina, un recorregut en bicicleta de 6 Km i un recorregut a peu de 3 Km). La cursa la guanya Pere Sala amb un temps de 18'32". Segon classificat va quedar Daniel Juncà amb un temps de 18'41" i, tercer, Juan Valcera, amb 18'45".

Aquests són els tres primers classificats de la XIX edició de Triatló en la modalitat d'adults. Des de fa alguns anys, els guanyadors de la prova no són veïns de Salitja.

TROBADA DE COTXES CLÀSSICS

És la primera vegada (dissabte, 11) que es convoca la trobada de cotxes clàssics i l'èxit de participació supera les expectatives. Més de vuitanta vehicles nostàlgics omplen la plaça Major de Salitja i els entorns durant un parell d'hores. Els Alpine-Renault, els Mini Cooper, els Dauphine, els R-5 i R-8, els Citroën Dyane, els Seat 600 i 850..., fins i tot hi ha una furgoneta Wolkswagen Caravelle model 'hippy', de color taronja, habitable i amb el sostre llevadís.

PLAYBACK

La tarda de diumenge (dia 12) és un bon moment perquè pugin a l'escenari els nens i les nenes que han preparat amb il·lusió el playback. Han assajat fort durant deu dies d'agost amb la Jenny Povey en el casal d'estiu i ara actuen davant les famílies que els fan de públic. Pujar a l'escenari sempre és pujar a l'escenari, ja sigui pel rock, ja sigui pel Concurs de Cançó, ja sigui pel playback.

FESTA XIC

Tercer dia de Festa Major (dilluns, 13) i ja s'ha arribat a la meitat. Les hores de son i la feina que s'ha girat es comencen a fer notar entre els organitzadors. A la tarda hi ha hagut bicicròs i jocs infantils a Les Fonts. Al vespre, quan el poble descansa, la Comissió no s'atura. Una taula parada al centre neuràlgic de la plaça Major de Salitja. Pinxos i cervesa per als comissionats, per recuperar forces. No cal excusa, però n'hi ha una: en Francesc Busquets, 'Xico', fa 24 anys. És el de la foto, al costat d'Isabel Bosch. A les postres, pastís d'aniversari amb espelma. Abans de rebre el regal, s'ha de llegir en veu alta una dedicatòria. Altres companys de colla, també tenen obsequi. És la Festa Xic.

SOPAR POPULAR

Més de 300 veïns de Salitja, Sant Dalmai i Vilobí es van aplegar (dimarts, 14) en el sopar popular. La novetat d'aquesta edició va ser la vaixel·la compostable, d'acord amb el compromís mediamambiental de tot el municipi. A continuació, el ball de festa major amb l'actuació de Ferran Prunell.

Tocades, sentides i ballades a la cruïlla dels carrers Nou, de Saules i de Sant Vicenç, les sardanes van ser el 15 d'agost, amb la cobla Santa Maria de Blanes

SABÍEU QUE...
Durant els actes de la Festa Major de Salitja es van consumir:

400
litres de cervesa

750
pinxos

The Gruixut's de La Bisbal d'Empordà guanyen el XXIX Concurs de Cançó

El grup bisbalenc The Gruixut's, amb la cançó 'Punt diari', va endur-se'n els 700 € del primer premi en la XXIX ena. edició del Concurs de Cançó que es va celebrar a Salitja el dimecres, dia 15 d'agost. A la fotografia, dos dels components del grup, amb el xec i el diploma que els acredita com a guanyadors a la mà, juntament amb la regidora del Poble de Salitja, Mercè Sais.

Llista de premis:

- ☛ **1er. Premi:** The Gruixut's amb la cançó *Punt Diari*
- ☛ **2on. Premi** (350 € gentilesa de "la Caixa"): Vitruvi de Ginestar (La Ribera d'Ebre) amb la cançó *El llarg viatge*
- ☛ **3er. Premi** (175 € gentilesa de Fruitex, s.a.): Brigitt de Viladecans (Baix Llobregat) amb la cançó *La Matinada*
- ☛ **Premi Popular** (Material per gentilesa de Musical Eiximenis): **Teràpia de Shock** d'Olot (Garrotxa) amb la cançó *Sense tu*
- ☛ A més a més hi va haver menció especial per al grup **Filippo Landini** de Canet de Mar (Maresme) amb la cançó *Salt Mortal* i el grup **Bikimel** de Sabadell (Vallès Occidental) amb la cançó *Nina de Mimbres*.

Punt Diari

Lletra: **Carles Sendra**

Música: **The Gruixut's**

Jo vull sortir al Punt Diari	Punt Diari, Punt Diari
I si em piques a l'Enderrock	Cultura i espectacles jo vull
Digue'm què he de fer per	entrar-hi.
entrar-hi	Punt Diari, Punt Diari
Vull guanyar el Sona 9!	No em diguis que avui surto
	al Punt Diari
Punt Diari, Punt Diari	
Cultura i espectacles jo vull	Punt Diari, Punt Diari
entrar-hi.	Cultura i espectacles jo vull
Punt Diari, Punt Diari	entrar-hi.
No em diguis que avui surto	Punt Diari, Punt Diari
al Punt Diari	No em diguis que avui surto
	al Punt Diari
3 columnes i en negreta	
Pàgina 48 i a la dreta	Jo vull entrar-hi...
Rock gruixut de l'Empordà	Surto al Punt Diari...
Aquest seria un bon titular.	

ATUR REGISTRAT	juliol	agost*	setembre*
HOMES	19		
DONES	42		
ATUR TOTAL	61		
TAXA D'ATUR (homes)	2,73%		
TAXA D'ATUR (dones)	9,55%		
TAXA D'ATUR TOTAL	5,37%		

Document elaborat pel Consell Comarcal de la Selva a partir de dades del Departament de Treball i Indústria i l'Institut d'Estadística de Catalunya.

* Dades no disponibles en el moment de tancar l'edició.

La ha vingut 11 vegades

Qui ha nascut?	Quin dia?	A quin poble?	El pare es diu	I la mare es diu
GERARD	10 de juliol	Vilobí	Joan	Natàlia
PAU	11 de juliol	Vilobí	Francesc de Pàdua	Gemma
ONA	14 de juliol	Sant Dalmai	Joaquín	Sílvia
JANA	19 de juliol	Vilobí	Carlos	Anna
ALEIX	23 de juliol	Vilobí	Jordi	Yolanda
EDVINAS	26 de juliol	Vilobí	Màrius	Aurèlia
JORDI	31 de juliol	Vilobí	Dani	Lídia
NOA	17 d'agost	Vilobí	Juan Francisco	Mireia
LAURA	1 de setembre	Vilobí	Josep Maria	Raquel
LLIBERT	12 de setembre	Vilobí	Francesc	Sandra
JANA	20 de setembre	Vilobí	Albert	Mònica

Som 2.897

PADRÓ	31 de juliol	31 d'agost	20 de setembre*
Vilobí (homes)	1.106	1.120	1.124
Vilobí (dones)	968	979	983
Salitja (homes)	161	161	161
Salitja (dones)	137	136	136
Sant Dalmai (homes)	258	257	257
Sant Dalmai (dones)	236	236	236
TOTAL	2.866	2.889	2.897

* Fins al tancament d'aquesta edició.

COMMEMORACIÓ DEL XXV ANIVERSARI DE LA CONSTRUCCIÓ DE LA PISCINA DE SALITJA

Parlament de la presidenta de l'Associació de Pares 'Les Fonts', Ester Fages i Masmiquel:

La piscina de Salitja ha acomplert 25 anys i el diumenge, dia 5 d'agost, hi va haver una celebració molt concorreguda, amb visita a les instal·lacions, exposició commemorativa, projecció de la pel·lícula de la inauguració i pica-pica, cava i coca d'Aniversari per a tots els assistents. La presidenta de l'Associació de la Piscina va adreçar unes paraules al públic, que les podeu llegir aquí al costat. A la foto, alguns dels membres de la Junta:

Hola, molt bon dia a tots. Us parlo en nom de la Junta de l'Associació de la Piscina que en tot i per tot fem pinya. Malgrat això les formalitats obliguen a què hi ha d'haver un president. I així em toca a mi adreçar-vos unes paraules en nom de la junta i dir-vos que sigueu benvinguts, perquè avui és un dia molt important per nosaltres.

Posem els 25 anys a un projecte que va sorgir d'una col·laboració entre veïns i amics, fruit d'aquelles relacions naturals que es tenien als pobles d'abans on es vivia més al carrer i l'un feia l'altre. I estem contents, perquè en aquests 25 anys, el nostre país ha canviat molt, però la piscina i l'Associació encara podem dir que manté aquest esperit inicial i la prova n'és que 'encara som aquí'.

A començaments dels anys 80, la mainada de Salitja havia d'anar fora del poble per aprendre a nedar, perquè ja es va mirar, ja, però amb la basseta de les Fonts es veu que no n'hi havia prou i no hi va haver cap monitor que s'avingués a donar-hi classes.

Els nostres pares varen començar a fer números i es van adonar que l'autocar fins a Caldes els sortia massa car. I la solució que hi varen

CONSELLERS COMARCALS

Els regidors de Vilobí d'Onyar Salvador Martí Gay (CiU) i Josep Miquel i Panella (Els tres pobles-AM) han pres possessió com a consellers del Consell Comarcal de la Selva. L'acte de constitució del nou Consell —que serà presidit per Robert Fauria (CiU), en un pacte de govern entre els grup nacionalista i del PSC-PM— va tenir lloc el dijous, dia 9 d'agost. En el moment de la promesa o jurament del càrrec, Martí va triar la promesa, mentre que Miquel, també va prometre, amb la fórmula afegida de 'per imperatiu legal'.

A la imatge, Miquel i Martí, que són adversaris polítics també a Santa Coloma de Farners, però es van voler fotografiar junts.

trobar va ser ni més ni menys que construir una piscina al poble, com aquell qui no vol la cosa. I un va començar a dir: —Tu, no vols dir que el capellà té massa tros darrera la Rectoria? Li varen anar a preguntar i a ell no li semblava pas, però després d'expressar-ne els motius i haver-ho explicat clar i net, capellà i bisbe es varen deixar mig enredar per una bona causa.

Això sí, res és de franc. Ja tenim el terreny, ja tenim qui ens el ven, molt serà que trobem un paleta que ens hi vulgui fer una piscina..., però d'on sortiran les virolles? Quinze que no sabien gaire bé què feien varen avalar personalment un crèdit. Mai no estarem prou agraïts per aquest acte d'inconsciència d'en: Lluís Güell, Joan Cornellà, Isabel Badosa, Joaquim Vila, Josep Busquets, Enric Xifra, Josep Pujol, Rodolfo Pujol, Josep Moret, Joaquim Puig, Josep Fages, Ignasi López, Josep Lleal, Leonor Planella i Vicenç Planella.

I bé, les coses anaven com anaven, s'anava fent sobre la marxa; l'Ajuntament ens va dir que sí, ja teníem en Quim de paleta, l'Enric de mecànic, el carnisser, en granic, l'Aluat picant portes i omplint paperassa, i més endavant en Pere Màrtir, i encara més tard en Pere Batiste plantant tuies tot volt de la piscina, que encara avui fan molt de goig.

Però el que potser més m'agradaria veure ara és com es varen muntar els 'tubos' des de can Sabench fins al capdamunt de la plaça per poder omplir d'aigua la nostra flamant piscina. Això sí, després d'haver-la netejat entre tots i d'haver-hi

deixat suor i pell, i fins i tot algun tros de banyador menjat pel sulfumant.

i així va ser com varen començar els nostres inoblidables estius a la piscina: les classes de natació, aprendre a tirar-nos de caps, d'esquenes i des de dalt d'un tamburet, els jocs a la piscina per la festa, el primer triatló, algunes banyades de nit, i els dies interminables fins que les nostres mares ens trucaven o cridaven des de la plaça, perquè ja passava de l'hora d'anar a dinar...

Alguns es varen encarregar de portar el bar, altres varen passar de rebre a impartir el curset de natació, a fer de socorristes... I sobretot volem tenir present els que fins fa un any i mig s'havien fet càrrec de la Junta, de les gestions i de tot el que feia falta per poder obrir cada any.

I ara hem pres el relleu els fills dels que varen aconseguir fer realitat aquesta piscina, i encara alguns d'ells; una colla que ens estimem la piscina i volem resoldre la seva problemàtica diària amb el mateix esperit i amb una mica de la mateixa inconsciència que la varen fer possible ara fa 25 anys. Estem molt contents de ser prop de 170 socis i de tenir-ne que ja són la quarta generació des dels fundadors: hi vàrem tenir incondicionals alguns dels nostres avis i ara ja hi tenim els seus besnets, els nostres fills.

I per acabar, el que tots estem esperant, el suculent pica-pica que us ha fet aguantar la meva xerrameca. Bon profit! Per molts anys! I moltes gràcies per haver vingut.

Xirinacs a Vilobí

per Lluís Ball-Ilosera

Ramon Guitó, Rosa Bosch i Lluís-Maria Xirinacs, el dia 20 d'abril del 2006 a la Biblioteca Can Roscada

En Lluís Maria Xirinacs, ferm lluitador i incansable pels drets de Catalunya i els catalans, traspassat a l'agost d'aquest any —del qual no en farem la biografia ja que se n'ha parlat a bastament de la seva vida, obra i actituds—, també ha estat a Vilobí.

Això fou el 20 d'abril del 2006, data en què va venir a la Biblioteca per presentar el llibre *La Rosa, l'enigma (Biografia d'una somniadora)*, de la Rosa Bosch, i editat per Ramon Guitó d'Abadia Editors. El fet d'haver-hi una bona relació personal entre Xirinacs i la Rosa i en Ramon (prologuista i presentador, autora i editor), va propiciar que Xirinacs passés una vesprada amb nosaltres.

Que aquesta nota de la curta estada a Vilobí serveixi de recordatori i comiat d'en Lluís Maria Xirinacs i Damians.

Petita història de la carnisseria de Can Liri

per Llorenç Vilarnau

La petita història de la carnisseria de Can Liri comença quan el meu besavi, en Joan Vilarnau, treballava de pastor per a en Panxo de Santa Coloma de Farners. Els diumenges, el meu besavi venia fins a Vilobí en el lloc on hi havia la torre de can Genís a vendre un quart de xai, ja que en el poble no hi havia ningú que es dediqués a vendre carn. Els dies que no havia pogut vendre l'esmentat quart de xai, aleshores el subhastava.

S'establiren a Vilobí entre els anys 1889 i 1890 on més tard va ser ca la Margarida (plaça Nova) i quan el fill, Llorenç Vilarnau Busquets (el meu avi) contrau matrimoni, es traslladaren a ca l'Espardenyer (travessia de cal Metge).

Poc temps més tard la carnisseria fou a can Joan Rodó, on encara fa poc temps en Pepet m'explicava que entre el terra de casa i el sostre de la carnisseria la meva àvia tenia un rajol que s'aixecava per mirar qui havia entrat a la botiga. Eren altres temps.

Finalment, quan el meu pare Joan Vilarnau Albertí ja era tot un nen compraren la casa (a la plaça Nova) on actualment hi ha la carnisseria.

Així, són més de cent anys treballant, cercant a pagès els millors animals, fent la matança del bestiar i elaborant els productes, fent les botifarres i els embotits.

Llorenç Vilarnau darrera el nou taulell. Aquest agost ha inaugurat, reformat, el seu tradicional establiment de la plaça Nova de Vilobí. L'última reforma havia tingut lloc l'any 1958.

S'utilitza una vaixella compostable per als sopars populars

Per al sopar popular de la Festa Major de Salitja (del dimarts, 14 d'agost) es va fer servir una vaixella (gots, plats i coberts) compostable. És feta d'un material biodegradable que es pot recollir conjuntament amb les restes de menjar i aprofitar tot plegat per fer adob. La iniciativa va ser exitosa i en el sopar popular de la Festa Major de Vilobí (el 7 de setembre) també es va usar vaixella sostenible

El pavelló de Sant Dalmai acull els assajos de l'espectacle de carrer de la Festa Major de Vilobí

El pavelló de Sant Dalmai va ser el lloc escollit perquè assagés el grup que va preparar l'espectacle de carrer que acompanyava el Pregó de la Festa Major de Vilobí 2007. Els assajos es van fer en horaris nocturns durant l'estiu. Les instal·lacions del pavelló de Sant Dalmai també van servir de taller per a la construcció del Poder, el gegant articulad que intervé en l'espectacle.

A l'esquerra, Jordi Gispert conduint el gegant articulad. A sobre, Dolors Guillamí dirigint els xanquers Xevi Faixedes, Dani Puig, Josep Noguera i Jordi Ribas, el dimarts dia 21 d'agost.

CONTACTA'NS

tosquiija@vilobidonyar.cat

Cinquanta cigonyes blanques es van citar a Vilobí abans de creuar la Mediterrània i fer la migració des del continent europeu fins a l'Àfrica per passar-hi els mesos més freds. Gràcies a en Pere Duran, que a primera hora del matí les va guaitar i va donar-ne l'avis, aquesta fotografia i el muntatge superior es van poder prendre des dels Arrencats d'en Vivoles el dimarts, 28 d'agost.

La Farmàcia Puigvert canvia d'imatge

Després d'unes setmanes fent l'atenció al públic per un accés des del carrer Girona, el dia 16 d'agost va tornar a obrir portes la farmàcia Puigvert des de la tradicional ubicació en el número 2 del carrer Onyar, amb el local reformat. La farmàcia va ser inaugurada l'any 1910 per Rossend Puigvert Estrach. A la fotografia, el nou establiment amb la farmacèutica, Mariona Puigvert.

ACCIDENT MORTAL

Un motorista de 30 anys, veí de Santa Coloma de Farners, Josep Lluís González Jiménez, va morir el dijous dia 23 en un accident a la carretera GI-533, a Vilobí d'Onyar. L'accident va passar a les cinc de la tarda a l'altura del quilòmetre 13 quan la motocicleta va sortir de la via, sense que hi hagi constància de la intervenció de cap altre vehicle. El motorista, que anava tot sol, va morir a l'acte. (Informació publicada pel diari *El Punt*).

Entrevista a Josep Salvi, gerent d'Agroquímic Salvi, SL

El dia 19 d'agost el *Diari de Girona* publicava una informació amb aquest titular: 'Una empresa promou la sembra de colza davant la demanda per a biocarburants'. L'empresa era Agroquímic Salvi, de Vilobí. Arran d'aquella informació, a Tosquijsa hem volgut entrevistar Josep Salvi, que ens ha atès molt amablement. A la foto, Salvi al costat d'un palet de colza, al magatzem de l'empresa, a Vilobí.

“Estem a les portes d'una revolució agrícola”

—Dongui'm un titular...

—Estem a les portes d'una revolució agrícola.

—Preparen una tractorada a Vilobí?

—No, no es tracta d'una revolució amb tractors. És més conceptual. Fins ara el producte de l'agricultura es dedicava a l'alimentació del bestiar o humana. Ara també es pot dedicar a l'elaboració de biocarburants.

—Però l'alimentació és més una primera necessitat que la circulació, encara.

—Vendre la producció per a biocarburants dóna molts més beneficis.

—Aquesta revolució, com afecta a Vilobí d'Onyar?

—En el nostre municipi trigarà més a fer-se aquesta revolució agrícola.

—Hi ha alguna explicació?

—Vilobí, Salitja i Sant Dalmai són un territori eminentment agrícola, si bé, malauradament, cada dia menys. Però, a més, hi ha una forta estructura econòmica de transformació del producte agrícola en carn o en llet.

—I aleshores?

—El sector de la llet pot aguantar millor, si disposa de camps de conreu vinculats a les mateixes empreses. Però el sector de l'engreix, potser està condemnat a desaparèixer, si no pot resistir els preus dels cereals per al pinso.

—Que els preus pugin no és cap novetat...

—La sortida no-alimentària ha trasbalsat els preus com mai. El cereal que la temporada 2005-2006

valia 19 pessetes per quilo, en la temporada 2006-2007 ha passat a 28 pessetes per quilo.

—M'està avançant que això repercutirà en l'augment del preu de venda al públic de la carn i la llet?

—L'augment de preus al mercat és inevitable i serà important, però això no significa que les granges d'engreix se'n beneficiïn i potser alguns grangers hauran de plegar. Un important propietari de bestiar de la comarca d'Osona ha anunciat que passarà de tenir 12.000 caps de bestiar a quedar-se'n només 2.000. No es poden perdre cent cinquanta euros per cap.

—I la colza, quin paper hi juga en tot això?

—La colza és un cultiu de gran interès agronòmic (per fer la rotació), té un mercat molt important i a l'alça (incentivat, a més, per la Unió Europea), si bé deriva gairebé en la totalitat cap a la indústria alimentària, més que cap a l'energètica.

—Es fa molta colza a Vilobí d'Onyar?

—En el nostre municipi els números són necessàriament petits. En aquesta campanya, calculo que se'n facin cap a 150 hectàrees, que aniran a parar a biorefineries de l'estat francès.

—Muntar una biorefineria a Vilobí d'Onyar seria una manera definitiva d'apuntar-se a la revolució agrícola?

—Els mercats de futur aconsellen les biorefineries com a negoci, però, torno a dir que la nostra agricultura deriva molt majoritàriament cap al sector alimentari, no encara cap als biocarburants. I el volum de cultiu aquí no és significatiu.

El nou Vilobí Futbol Club inicia la competició a tercera regional

Vilobí Futbol Club és el nom del nou equip fundat a Vilobí i que aquest mes de setembre del 2007 comença a competir oficialment, jugant en el grup 27 de la tercera categoria Regional. Sota les ordres de l'entrenador Josep Casteyo Torres, l'equip compta només amb jugadors del municipi. La idea de formar el club va sorgir per la Festa Major de Vilobí de l'any passat i, d'aleshores ençà, el grup s'ha anat consolidant com a equip de futbol i com a colla d'amics. El president del club és Felip Mató i, la delegada, tesorera, secretària i vicepresidenta és Sandra Paradedà. El massatgista és Josep Johé. Els co-

lors de l'equipament són idèntics que els de l'Inter de Milà, a ratlles blaves i negres. La plantilla del nou club, que no té cap relació amb l'històric Vilobí, està formada per Ramon Asgleyas, Jordi Carruana, Roger Casteyo, José Antonio Ceballos, Alberto de la Cruz, Xavier Duran, Albert Magallán, Arnau Menció, Jordi Mir, Miquel Mir, Joaquim Noguera, Sergi Pujol, Jordi Ribas, Felipe Rodríguez, Miquel Àngel Valiente, Sergi Valverde, David Vendrell, Aniol Vilarnau, Pau Rovira, Àngel Esquinas, Xavier Matamala, Dani Turon, Marc González, Josep Duran, Xavier Moret i Joan Busquets.

On he deixat les claus?

Desenes de claus reposen en el magatzem del Cos de Vigilants Municipals sense que ningú les vagi a reclamar. També hi ha ulleres, bosses de butxaca i altres objectes de petit format que alguns veïns han extraviat i que alguns altres veïns han dipositat a la bústia d'objectes perduts situada en les oficines del cos de seguretat. Alguns d'aquests objectes domèstics porten mesos esperant retrobar-se amb el propietari.

L'església parroquial de Sant Esteve estrena il·luminació

A Vilobí, l'església parroquial de Sant Esteve ha estrenat il·luminació. Mossèn Esteve Sureda explica que sovint havia sentit el comentari que 'el temple era fosc'. Ara s'hi ha instal·lat abundant llum indirecta sobre la cornissa, que il·lumina la nau i reforça el retaule i l'altar. Això sí, la llum també ha posat al descobert que l'església necessita una pintada (a veure si serà possible abans de les celebracions del cicle de Nadal). A la dreta, imatges de l'església abans i després de la nova il·luminació.

El primer dia de classe

per Mercè Rabionet Ribas
directora de l'EEI 'El Patufet'

Quan en Pasqual primer dia d'escola, quan acabaves la classe redacció sobre tu primer dia de classe".

m'ha demanat que escrigui quelcom sobre el nostre m'he sentit com si hagués reulat trenta anys i com de llengua castellana i et deien "para mañana, una

Hem començat un nou curs. Tot i que cada any això es converteix en un fet noticable, per a nosaltres és el més normal del món. N'hem començat un munt, però, és la primera vegada que estrenem escola. I això sí que és important. Ens trobem amb els nens de l'any passat, que han crescut i ara són els grans, els que han d'ensenyar tot el que saben als més menuts; ens trobem amb els pares nous que acompanyen els seus fills petits, alguns ja han estat en altres escoles, d'altres experimenten el seu primer dia d'escola; ens trobem amb un espai nou que hem vist en els plànols, que hem estudiat i hem adequat a les nostres necessitats per tal que responguin al nostre projecte educatiu; ens trobem amb els primers problemes: manca de materials, portes que els infants obren amb massa facilitat, un xic massa de calor..., ens trobem amb aules grans i ben il·luminades on podem desenvolupar molt bé les diferents activitats: plàstica, música, ordinador, anglès, contes, tallers, racons, els àpats, la migdiada, l'esbarjo...

Nens i educadores, tots hem viscut moments de rialles i moments de plors, moments d'angoixa i moments de relaxació. Passem el primer dia i ens cal revisar si allò que havíem previst ha funcionat. Demà hi tornarem i, tots farem adaptació.

Aules molt ben il·luminades,
els àpats, la migdiada,
l'esbarjo..., un espai nou.

Una noia escocesa de 26 anys estudiant de disseny és l'autora del cartell de la Festa Major

Vicki Skelton, nascuda a la localitat escocesa de Stirling (el poble de Braveheart!) el 10 de juliol del 1981 és l'autora del cartell de la festa Major de Vilobí 2007, així com de la portada del llibre de la Festa Major, que es va presentar a Can Roscada l'últim dia d'agost. Skelton va viure a Stirling fins que va marxar a estudiar a la Universitat de Glasgow. Allà es va llicenciar en sociologia. Va venir per primer cop a Vilobí el 2002, i des de llavors ha mantingut un contacte estret i constant amb el poble. Ja a l'institut va començar a agradar-li l'art i el disseny, i tot i que els seus estudis no van seguir aquest camí, si que, per exemple, va anar pintant quadres i fent dissenys. Actualment segueix un màster en disseny gràfic corporatiu per empreses a l'Escola Elisava, vinculada a la Universitat Pompeu Fabra.

Vicki Skelton, autora del cartell de la Festa Major. A baix, aspecte dels baixos de Can Roscada plens, el 31 d'agost, amb motiu de la presentació del LLibre de la Festa Major, també amb portada de l'estudiant escocesa.

Un total de 93 participants en la tradicional Bicibuti

L'edició 2007 de la Bicibuti va aplegar 93 participants, que es van concentrar a la plaça del Pla abans de les 9 del matí del diumenge 2 de setembre. Hi havia tres recorreguts; el més llarg de 20 Km. i, el més curt, de 8 Km. L'objectiu de la Bicibuti no és la competició, sinó descobrir camins poc o gairebé gens transitats, aptes per passejar-hi a peu o circular-hi amb bicicleta.

Es participants, rebent les últimes instruccions per part de l'organització, uns minuts abans de començar la Bicibuti

Després de l'esforç de pedalejar, els ciclistes reben el tradicional complement nutricional en forma d'entrepà de botifarra (amb algunes excepcions, que opten pel de formatge) i una ampolla d'aigua (hi ha l'opció d'un got de vi o de refresc). També hi ha sempre un petit obsequi (aquest any va ser una bosseta de cinturó gentilisa del Consell Comarcal de la Selva). L'edició 2007 de la Bicibuti va comptar amb el suport en l'organització dels membres de la Junta i altres socis i sòcies de l'Associació Esportiva Vilobí. A la imatge, coent les botifarres: Jon Jairo, Joan Sotera, Àngel Barrot, Juanjo Villaplana i Carles Villaplana. El matí va ser esplèndid.

La història de la bicicleta i els 40 anys del camp d'aviació són els temes centrals de dues exposicions inaugurades simultàniament

Els baixos de Can Roscada i el Casal Parroquial van ser l'escenari de dues exposicions simultànies que es van inaugurar el divendres dia 7 i es van mantenir obertes fins al dimarts 11 de setembre.

En la dels baixos de Can Roscada, 'Un tomb per la història de la nostra bicicleta', que va ser organitzada pel club ciclista de BTT Els Tres Campanars i impulsada per Fermín Duran, s'hi van exposar diversos materials gràfics (fotografies, retalls de diari, cartells...) que permetien fer-se una bona idea del protagonisme que han tingut les bicicletes en la vida diària de Vilobí durant l'últim segle, tant en els usos laborals (gent que ha fet servir la bicicleta per anar a treballar), com en l'oci

(per a entreteniment de nois i joves), així com en l'àmbit esportiu (amb veïns que han practicat la competició). També s'hi van exposar màquines i accesoris. La bicicleta més antiga que es podia veure era de l'any 1910 (una de les dues primeres que hi va haver a Vilobí) i que havia estat propietat de Narcís Cobarsí i Majó.

En l'exposició del Casal Parroquial, '40 anys del camp d'aviació', que va ser organitzada pel grup del LLibre de la Festa Major i impulsada per Lluís Ball-llosera, s'hi exposava un bon nombre de curiositats escrites, una petita mostra de peces singulars (cendrers d'avió, medalles commemoratives...), fotografies aèries i postals amb els models d'avions que han aterrat a l'aeroport.

A l'esquerra, Fermín Duran el dia de la inauguració de l'exposició sobre la història de la bicicleta, amb una màquina de l'any 1910, una de les dues primeres que hi va haver a Vilobí. A dalt, Lluís Ball-llosera, conversant amb Carme Puigvert, Xavier Puigvert i Josep Jau, el dia de la inauguració de l'exposició sobre el camp d'aviació.

Un dels actes que cada any acostuma a ser multitudinari és el sopar popular, que com sempre va ser a continuació del Pregó i l'espectacle. Enguany, i com en els vells temps, es va sopar a l'aire lliure, en aquesta ocasió al pati dels col·legis. En acabat, hi va haver una divertida actuació de l'humorista Maite Carrera i el mag Selvin. A la fotografia, vegeu un aspecte del lloc poc abans de començar el sopar, que va aplegar gairebé 400 persones.

La plaça Nova va quedar petita per escoltar el Pregó a quatre veus i per presenciar l'espectacle de carrer

La plaça Nova de Vilobí es va omplir com mai la nit de divendres (7 de setembre) amb motiu del Pregó, que aquest any va tenir per coprotagonistes quatre mestres d'escola que han arribat a la jubilació: Carme Matamala, Teresa Font, Carme Vila i Pilar Juana. Les 'cridaneres' van fer un relat autobiogràfic de les respectives trajectòries, ple de motius

d'alegria i agraïment per tots els anys de professió exercits al municipi i, també, ple de satisfacció per haver arribat a la jubilació i per l'homenatge i el reconeixement a la feina feta que ha significat la proposta municipal de fer-se càrrec del Pregó del 2007. A continuació hi va haver l'espectacle de carrer 'Una vida tenim'.

Carme Matamala, Teresa Font, Carme Vila i Pilar Juana, poc abans de fer la Crida a la Festa Major

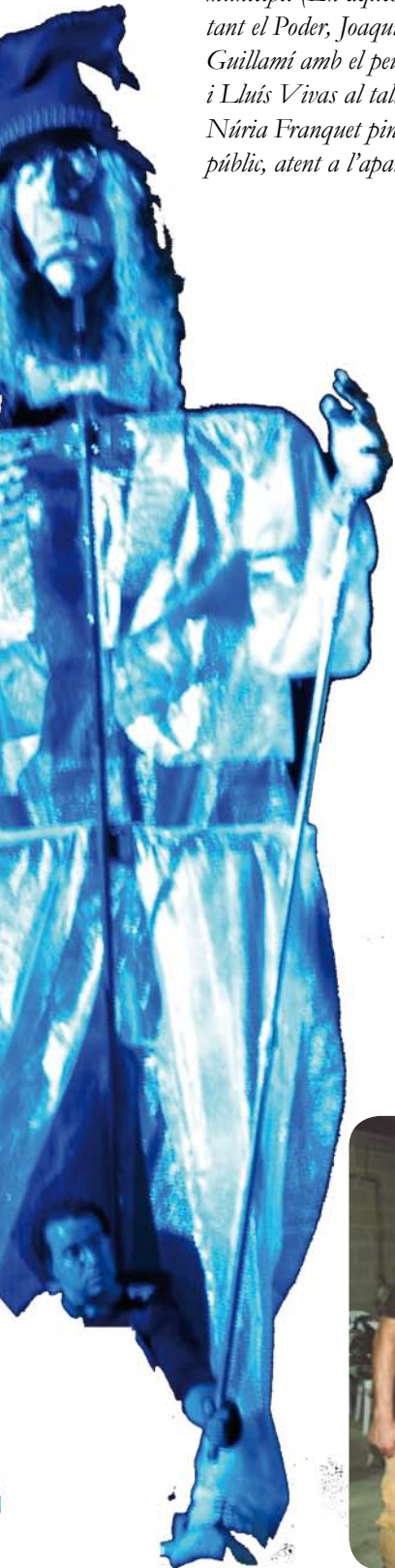

GALERIA D'IMATGES DE L'ESPECTACLE 'UNA VIDA TENIM'

(A la pàgina anterior) nens i nenes de la coral de l'Escola de Música i diferents veïns del municipi. (En aquesta pàgina) Jordi Gispert suportant el Poder, Joaquim Planella (el ballari), Dolors Guillamí amb el peu del Poder, Miquel Teixidor i Lluís Vivas al taller de tramoies, la matoronina Núria Franquet pintant el capgròs (la Terra) i el públic, atent a l'aparició dels xanquers flamejants.

C.F.Vilobí 1 - Flaçà 2 *En el partit de futbol de Festa Major jugat dissabte dia 8, la victòria se la van endur els visitants, amb un segon gol quan faltaven un parell de minuts pel final i el resultat es mantenia en empat a un. El terreny de joc està en perfectes condicions i la gespa presenta un aspecte formidable. L'equip, en període de rotatge, necessita unes hores més d'entrenament i d'això se n'ocuparà en 'Caste' (Josep Castejo), a qui veiem dret a la imatge, just acabat el partit, donant moral als jugadors.*

El Club de Petanca Vilobí celebra el Torneig social amb 18 participants

Un total de sis tripletes van participar el dissabte dia 8 en el Torneig social que el Club de Petanca Vilobí celebra anualment coincidint amb la Festa Major a les pistes de la plaça de les Moreres. Per ordre de classificació, tots els participants van recollir premi i, al final, es van fer junts la foto de família.

Tòrtores, conills i mocadors vermells

En Pau (el de la tòrtora amb les ales esteses), en Nil (el del conill) i en Joan (el del mocador vermell) són tres mags locals que junts formen el grup Vilobí Màgics. Darrerament també compten amb la Judith (la que duu el barret). Després de moltes hores d'assaig les passades temporades i d'una exitosa actuació aquest mateix estiu al Baix Empordà, els mags de Vilobí van presentar un completíssim espectacle el dissabte dia 8 en l'escenari també màgic de la plaça Nova. La funció va fer il·lusionar grans i petits.

Algunes imatges més...

Cantada d'havaneres amb el grup Els Cremats (dissabte, 8)

Dues sardanes a la plaça Vella (diumenge, 9)

La percussió en el Concert Nit Jove (dissabte, 8)

Tres sardanes a la plaça Nova (diumenge, 9)

La Festa de l'escuma a la plaça de Catalunya (diumenge, 9)

Concert i ball de fi de festa amb l'orquestra Amoga (diumenge, 9)

Can Sagrera 'recupera la memòria' i torna a obrir portes amb una sala totalment renovada

Butaques confortables amb un aforament de 208 seients.

Espai annex per a programar espectacles a l'aire lliure.

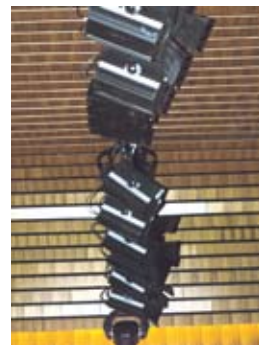
Vestidors per als actors i les actrius que han d'actuar.

Interiors càlids i funcionals.

Serveis adaptats per a discapacitats.

Parets i sostre acabats en fusta.

Cimatització preinstal·lada.

Olga Guillem, Narcís Junquera (conseller de Cultura del Consell Comarcal), Joan Busquets, Anna Falguera, Jordi Gironès i Roger Zamorano, brindant per Can Sagrera moments abans de la inauguració oficial.

UN BRINDIS PER CAN SAGRERA

La cerimònia oficial d'inauguració de Can Sagrera (9 de setembre) va començar amb la recepció de les autoritats a la sala de plens de l'Ajuntament. Posteriorment, l'alcalde va conduir una visita guiada per les noves instal·lacions i la comitiva, en la qual s'hi comptaven també els regidors del Consistori local i diversos alcaldes i alcaldesses de municipis veïns, van fer un brindis. Cap a les 6 de la tarda, com estava programat, es va fer l'acte inaugural damunt mateix de l'escenari, amb l'aforament de la sala ple a vessar. En acabat, els representants de les institucions, es van asseure entre el públic per presenciar l'espectacle 'Recuperem la Memòria' i la Gala de les Arts Escèniques.

LES PARAULES DE L'ALCALDE

Jordi Gironès, conseller adjunt a la Presidència del Consell Comarcal de la Selva; Anna Falguera, directora general de Cooperació Cultural de la Generalitat de Catalunya i Roger Zamorano, vicepresident de Cultura i Acció Social de la Diputació de Girona van ser les autoritats que van acompanyar l'alcalde de Vilobí d'Onyar, Salitja i Sant Dalmai amb motiu de la inauguració oficial de la sala de teatre Can Sagrera. Per l'interès documental que té, reproduïm íntegrament el discurs pronunciat per l'alcalde Joan Busquets:

Senyores, senyors,

la inauguració d'aquesta nova sala de Can Sagrera fa que avui sigui un dia històric per Vilobí.

Estem a tocar de l'Onze de Setembre, una diada històrica per al nostre país, un país que creix i que constantment necessita un gran esforç perquè el benestar i les millores arribin a tothom.

Avui, des de Vilobí, un municipi petit de la comarca de la Selva, podem dir que contribuïm a fer progressar i a millorar el benestar dels nostres veïns, i també el de tot el país, amb l'esforç que significa tornar a obrir les portes de Can Sagrera, amb una sala polivalent totalment renovada i adaptada a les necessitats de la població actual.

L'esforç no ha estat fàcil ni senzill. Primer va ser necessari comprar l'edifici antic de Can Sagrera i el corral de can Liri per convertir-los en propietat municipal. Després va ser necessari bastir un projecte i un pla de viabilitat fermes. L'important esforç del municipi no hauria estat

suficient sense l'esforç significatiu i la sensibilitat de la Generalitat de Catalunya –del Departament de Cultura i del Departament de Governació. Així com també, de l'esforç i de la sensibilitat de la Diputació de Girona.

Òbviament, l'acció conjunta de les administracions no tindria sentit sense la bona acollida que la gent de Vilobí ha manifestat des del moment de l'inici de les obres de rehabilitació i que avui mateix es concreten amb un ple absolut en les dues sessions de la funció inaugural i que ens obliga a una tercera sessió dimarts vinent, per la qual és probable que calgui penjar el cartell de 'no hi ha entrades'. De tot plegat, n'estem contents i satisfets.

Hem fet un esforç molt important en un temps ràpid per a les possibilitats d'un municipi petit. Aquesta és una fita també històrica. La rehabilitació de Can Sagrera era una obra programable a vuit anys i, en la

meitat del temps, s'ha enllestit un equipament fet a mida de les necessitats actuals i una mica més. Sense luxes ni excessos, però còmode i ampli. Modern, funcional, segur. Dissenyat d'acord amb els reptes escènics, adaptat al públic, i construït amb criteri d'infraestructura polivalent.

Aquesta sala de Can Sagrera que avui inaugurarem, us he dir que compta amb un annex que tenim previst inaugurar a finals de la primavera del 2008, l'any vinent. Es tracta d'un espai interior descobert, que permet durant el bon temps sessions de teatre, de cinema,

de música en viu, de poesia i altres espectacles a l'aire lliure. És un complement magnífic i atrevit al que ja podem dir que tenim des d'avui mateix.

Ara, cal omplir de contingut i de públic Can Sagrera. Al llarg del segle XX la sala de Can Sagrera va ser un referent en la vida social de Vilobí d'Onyar. Des dels anys vint fins al seu tancament, sense interrupcions, Can Sagrera va aplegar gran part dels actes públics, sobretot de caire cultural, que es van fer al poble. El meu desig, que

estic convençut que és el desig compartit per tot Vilobí d'Onyar, és que Can Sagrera es mantingui durant el segle XXI com a referent de la vida cultural i social del nostre municipi.

No voldria acabar sense manifestar el meu agraïment a totes les persones que han fet possible la construcció d'aquest equipament: arquitectes, empreses i tècnics, i als treballadors, que han hagut d'esmerçar molts esforços, treballant mesos, per deixar en magnífiques condicions la sala que avui inaugurarem.

I també manifestar el meu agraïment a tots els regidors i regidores de l'equip de govern del consistori, de l'actual i del que va estar en actiu en el passat mandat, per tota la il·lusió i dedicació al llarg de tot el procés de rehabilitació.

Gràcies a tots per compartir aquest moment amb nosaltres.

Jordi Gironès, Anna Falguera i Roger Zamorano escolten l'alcalde Joan Busquets, en el moment de llegir el discurs inaugural de la nova sala Can Sagrera.

La 'Gala' va ser una festa

La nova sala es va omplir amb 'objectiu principal de mostrar l'agraïment més sincer a totes aquelles persones que han fet gaudir, des de l'escenari de Can Sagrera i durant gairebé un segle, al públic més fidel del nostre municipi.

PRELUDIS TEATRALS

Les obres nominades són: 'Ballet al Casal', 'Les càpsules màuser', 'Moneders falsos', 'Que hi ha cap pell de conill?', 'Modista modelo', 'La Gitana', 'El alma en pena', 'Un moro desemparat', 'La Carbonera', 'A Vilagran s'hi cala foc', 'L'hereu Pruna', 'Els grills de les cebes', 'Una noia per casar' i 'La ferida lluminosa'. Pugen a l'escenari alguns dels actors per rebre el símbol d'aquest guardó. Han passat els anys i, tanmateix, tots ells mantenen ben viva la guspira de la interpretació teatral. ☺

MESTRES EMPRENEDORS

El segon guardó l'anomenem Mestres Emprenedors i rebran el guardó els mestres Rabel Ponsatí i Àngel Guirado, uns mestres d'escola que van usar el teatre com a eina educativa tot representant dues obres a l'any. En representació dels alumnes que varen poder gaudir d'aquesta iniciativa, puja a l'escenari l'escriptor Pep Pujol. ☺

JOVES SINGULARS

Donem al següent guardó el nom de Joves Singulars. Les obres nominades són: 'Els savis de Vilatrista' i 'Pere Antoni, pagès de Vilobí'. I el recull un grup de joves que van descobrir la màgia del teatre a l'escola i que, l'any 1979, amb il·lusió i moltes ganes, van fer gaudir al poble amb unes històries ben singulars. La direcció va anar a càrrec de Pere Roca. ☺

ASSOCIACIÓ POPULAR

Nominem ara un espectacle molt de casa nostra: els Pastorets; i un curs de teatre molt especial. Els membres de l'Associació Pere Antoni pugen a recollir-lo. Com podeu veure, hi va participar gairebé tothom, grans i petits, avis i nens, gent de diferents oficis... Molts d'ells no havien trepitjat mai un escenari i van fer d'àngels, de pastors, de dimonis, de grans sacerdots... Va ser un esdeveniment cabdal per assentar les bases del teatre. La direcció dels Pastorets va anar a càrrec de Jordi Puigvert i Josep Pons. El curs de teatre va estar dirigit per Quim Planella. Tots els alumnes s'ho van passar d'allò més bé, sobretot quan van experimentar amb el maquillatge. Amb aquest curs, totes les seves immaculades ànimes van quedar tocades pels esperits i les fades del teatre i les seves vides lligades a aquest escenari. ☺

NOVES INICIATIVES

Lara, el guardó Noves Iniciatives amb el qual nominem les obres que el grup Iniciatives Teatral Undarius i Iniciatives Teatral Undarius Infantil van presentar. Les obres del grup Iniciatives Teatral Undarius són: 'Testimoni de càrrec', 'El músic de la nit', 'Lluna de cristall' i 'Gagstritis', sota la direcció de Quim Planella. Va ser un grup d'actors molt agosarats ja que van tocar tots els gèneres des del teatre d'autor fins al musical en directe. 'Lluna de cristall' va ser una creació pròpia amb guió, lletra i música del seu director Quim Planella. Les obres del grup Iniciatives Teatral Undarius Infantil són: 'No tots els àngels porten pistola', 'Gags', 'El somni d'una nit d'estiu' i 'El drac de Bagastrà', totes elles dirigides també per Quim Planella. Com podem veure, tots aquests joves van demostrar el seu gran talent. Es van sentir molt identificats amb l'obra sobre el Drac de Bagastrà perquè, d'alguna manera, la Dolors Garcia els va submergir dins el món màgic del drac, les grauxes, els Esquitxos i un munt d'éssers fantàstics. ☺

Les persones que van pujar dalt de l'escenari es van convertir en representants del col·lectiu de molta i molta gent que ha participat en cadascuna de les obres de teatre que s'han representat al municipi. La 'Gala de les arts Escèniques', conduïda per Sandra Paradedà i Salvador Riumalló, va atorgar deu guardons. La festa va acabar amb un fort aplaudiment per a tots els actors i actrius que van pujar a l'escenari, per tots els directors i directores i per totes aquelles persones que han gaudit amb les representacions.

PASSATGE BLANC

El grup Iniciatives Teatral Undarius es va dissoldre, no obstant això, va quedar una petita llumeta encesa que va anar cremant i que, poc a poc, es va anar revifant. Sota la direcció de Dani Rovira, un grup d'actors van presentar l'obra 'Bon Nadal, Mr Scrooge'. És per a ells el guardó Passatge Blanc. Es comença a visionar el relleu amb un nou grup de teatre de Can Sagra. ☺

ESPECTACLES MÀGICS

Donem ara el guardó Espectacles Màgics al Grup de Teatre Can Sagrera als quals nominem les següents obres: 'Quan ell és ell i ella', 'Col·lage', 'L'Amor a totes les edats' i 'El gat sense botes', totes elles dirigides per Dolors Guillamí. I l'obra 'El cadàver', dirigida per Teresa Gelpí. En aquestes obres, la màgia del teatre ha pogut esclatar gràcies a la col·laboració i el treball d'un entramat molt extens de persones d'aquí i, fins i tot, de fora del municipi. ☺

ACTORS INTRÈPIDS

Anem arribant al final. Ja gairebé tenim l'escenari ple. Ens manca només el darrer guardó, que hem anomenat Actors Intrèpids. Els nominem les obres: 'Somnis d'un seductor', 'Un fanàtic del Barça', 'Estem aquí perquè tenim un problema' i 'Nadal en família'. Són la Colla Marrincola, una colla d'actors molt atrevits que es van llançar a fer teatre deixant-se endur per la il·lusió. Mon Bover va ajudar-los a fer realitat aquest somni dirigint les quatre obres. ☺

Mossèn Reiet
Mi mossèn Vistaprima no són dos nous capellans arribats a la parròquia. Són Joaquim Torrent Font i Joan Pagès Rodó, caracteritzats amb sotana i barret de capellà, abans d'interpretar una lluida escena de 'La ferida lluminosa' en l'espectacle 'Recuperem la Memòria' durant la sessió inaugural del nou Can Sagrera.

JOVES IL·LUSIONATS

Continuem amb el guardó Joves Il·lusionats que comprèn el teatre infantil pro-viatge final de curs, el teatre juvenil amb alumnes de secundària i el teatre extraescolar organitzat per l'AMPA. Del teatre infantil pro-viatge final de curs nominem les obres: 'El pitjor espectacle del món' i 'Aprèn a ser feliç, ei, amb el que tens', dirigides per Carme Pagès; l'obra 'Pastoreitors', dirigida per Jacinta Gironès i Lluís Cabarroques; i, l'obra, 'Gags', dirigida per Dani Rovira. Del teatre extraescolar organitzat per l'AMPA de l'escola Josep Madrenys nominem: 'Llatí no, excursió', 'El gat amb botes', 'Quin suc de tomàquet', 'L'efecte 2000', 'Top models' i les obres que es van realitzar amb el grup d'actors més menuts. I finalment, del grup de joves Ikilesvol, nominem l'obra 'Absent', escrita, dirigida i interpretada per Marià Vilarnau i Esteve Balllosera. Tota una feinada! ☺

PUNTALS ESCÈNICS

I ara, donem el guardó Puntals Escènics a totes les persones que, sense sortir a escena, han estat les encarregades del vestuari, de la il·luminació, l'escenografia, la tramoia..., i que sense elles no haguéssim pogut gaudir de totes aquestes obres teatrals. Com que no disposem de les suficients dades per nominar a tots i cadascun d'ells, escenificaran la recepció d'aquest guardó, en nom de tots, Francisco Rovira i Maria Pilar Pèlach. ☺

La presentació del llibre 'Un segle de teatre a Vilobí d'Onyar' i el cant dels Segadors serveixen de cloenda als actes inaugurals de la nova sala de Can Sagrera

La cloenda dels actes inaugurals de Can Sagrera va arribar la tarda del dimarts (Onze de Setembre) amb la presentació del llibre 'Un segle de teatre a Vilobí d'Onyar', escrit per Dora Santamaria i Cisco Miró, amb pròleg de Hosep Pujol i coeditat per l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar, Salitja i Sant Dalmai i Josep-Maria Pascual, ed.

Amb la sala altra vegada plena, igual que havia passat el diumenge anterior en les dues sessions inaugurals i el mateix dimarts al migdia durant la jornada de portes obertes, va obrir l'acte l'alcalde Joan Busquets, que va reiterar l'esforç econòmic i la celeritat amb què s'ha fet la remodelació del local i va convidar novament als veïns a omplir de contingut i de públic Can Sagrera a partir d'ara.

La intervenció de Dora Santamaria

La intervenció de la historiadora Dora Santamaria es va centrar en els primers capítols del llibre, els més antics cronològicament i que han requerit una tasca d'investigació important, amb resultats no menys importants com el de la descoberta que l'arquitecte de l'antic Can Sagrera l'any 1940 va ser Isidre Bosch i no, com es creia, el seu fill Ignasi. Santamaria també va destacar el relat que conté el llibre sobre la mort accidental de l'actor Joan Riera Vila, esdevinguda a Vilobí el 24 de juliol del 1910 durant la representació de l'obra 'Les càpsules màuser' a l'antic teatret avui ja desaparegut de Can Nisso. Aquest fet tràgic, tot i que conegut en la tradició oral, ha quedat documentat per primera vegada en l'escrit que apareix en el llibre i que ahora és la primera notícia sobre el teatre a Vilobí d'Onyar.

La intervenció de Cisco Miró

Cisco Miró, en el seu torn d'intervenció es va centrar més en la història teatral del municipi viscuda a partir de finals de la dècada dels setanta del segle passat i fins a l'actualitat. Miró va citar les diverses iniciatives recollides en el segon i tercer actes (capítols) del llibre: els joves i l'Esplai, el teatre escolar, l'Associació Pere Antoni, les Iniciatives Teatral Undarius, el Grup de Teatre Can Sagrera, la Marrincola, els cicles de teatre,

Dora Santamaria i Cisco Miró, els autors

així com els espectacles de carrer. Miró va fer esment de la cronologia que conté el llibre, quatre pàgines que constitueixen un material bàsic per a continuar estirant el fil de la història del teatre en el municipi i, finalment, va destacar la transcendència que ha suposat disposar de la revista 'Tosquija', que al llarg de més de vint anys s'ha convertit en una font documental de gran valor memorialístic.

El llibre i els DVD

En una darrera intervenció, l'alcalde Joan Busquets va fer esment de la col·lecció de vídeos en format DVD que s'han publicat amb fragments d'algunes obres teatrals representades a Vilobí d'Onyar i recopilades de diverses videoteques particulars. Tant aquestes pel·lícules com el llibre es poden adquirir a les oficines municipals. El llibre 'Un segle de teatre a Vilobí d'Onyar, a més, es repartirà de manera gratuïta entre els veïns interessats que passin a recollir-ne un exemplar abans del dia 12 d'octubre (festivitat de Sant Galderic) pel mateix Ajuntament. Després d'aquest dia, el llibre estarà a la venda a un preu de 15 euros.

La presentació va acabar amb el cant dels Segadors per part del públic posat dempeus

Vilobí mou fitxa

Els millors escaquistes de les comarques gironines responen a la convocatòria del Club d'Escacs Vilobí amb motiu del 20è aniversari

El 1er. Torneig d'Escacs Poble de Vilobí, celebrat el dissabte 22 de setembre, va sortir rodó. Els millors escaquistes de les comarques gironines van disputar les partides al pavelló polivalent perquè el mal temps desaconsellava l'opció de jugar a la plaça Nova. I entre dos quarts de deu del matí i les set del vespre, la vuitantena de participants van competir pels tres sucosos premis previstos per l'organització i patrocinats bàsicament pel teixit comercial del municipi així com de l'Ajuntament (600 euros el primer, 400 el segon i 250 el tercer). També hi va haver un premi per a l'equip revelació (unes paneres de fruita gentilisa de l'agrobotiga El Forn). L'organització va ser perfecta durant tot el torneig. Els escaquistes van poder fer un descans de dues hores per dinar (cinc restaurants oferien menús especials). Al final es va acomplir gairebé del tot el rànquing i van guanyar els equips d'Olot, seguit pel Tordera; tercer va quedar el Malgrat. L'equip revelació, en quart lloc, va ser el Gerunda. Tota la informació sobre el torneig es pot trobar a www.vit.es/cev

Felip Mató va ser l'ànima del Torneig. Ha passat mesos treballant-hi i se n'ha sortit. A la foto de dalt, Mató conversant amb l'alcalde. A baix, amb Roger Rodríguez Font, l'àrbitre internacional.

La logística del Torneig també va funcionar. A la foto de dalt, el plafó amb informacions dinàmiques sobre els resultats i els restaurants pel dinar. A la foto del mig, el centre de dades informatitzat, per anar introduint les classificacions a mesura que se celebraven les partides (amb la col·laboració tècnica de VIT Sistemes Informàtics). I a la imatge de sota, la taula amb els trofejos per als equips participants (a banda dels xecs amb un total de 1.250 euros en premis). En resum, un 10 per a l'organització.

Amb motiu dels 20 anys d'escacs, a Vilobí es van citar diversos escaquistes mediàtics. A l'esquerra i de cara, els germans Fluvià (del Tordera). A la foto central, de cara i amb jersei blanc, el gran mestre Javier Campos (de l'equip d'Olot). I a la dreta, Josep Cruañas (de l'equip de Cassà de la Selva), que a més d'escaquista és cantant d'havaneres (extenor del grup Peix Fregit)

20 anys d'escacs

Joan Busquets, l'alcalde, amb la representació del Club d'Escacs Vilobí: Pere Ball-llosera (secretari del CEV), Xavier Duran, Albert Garrancho, Pol Mateos, Razvan Arisanu, Felip Mató (president del CEV), Esteve Ball-llosera i Josep González.

CLASSIFICACIÓ FINAL

- 1er OLOT
- 2on TORDERA
- 3er MALGRAT
- 4t GERUNDA
- 5è FIGUERES
- 6è GUIXOLENC
- 7è CASSÀ
- 8è VIC
- 9è SANTA EUGÈNIA
- 10è SANT GREGORI
- 11è VIDRERES
- 12è BLANES
- 13è PALAFRUGELL
- 14è VILOBÍ
- 15è MONTGRÍ
- 16è SALT I GIRONA

Equip Revelació GERUNDA

*L*liurament de premis: l'equip Revelació; Mató lliurant el tercer; Emili Colls (delegat federatiu) lliurant el segon; i Joan Busquets, lliurant el primer.

Fem hort és una guia bàsica de cultivar hortalisses per aquelles persones que s'inicien en aquesta pràctica per primera vegada i en trossos de terra petits. Qui ja en sàpiga prou o en vulgui saber més haurà de consultar-ho en altres publicacions o preguntar-ho als experts.

Fem hort té per objectiu contribuir a la sostenibilitat del nostre municipi, és per això que proposa una producció el més ecològica possible que no contamina ni degrada el medi ambient, afavoreix el reciclatge de residus orgànics com adob i dóna prioritat a la qualitat en front de la quantitat.

Fem hort vol oferir una diversió útil i gratificant al lector, apta per a cada estació de l'any. Això s'aconsegueix millor produint per a l'autoconsum amb moltes verdures diferents, en poques quantitats i esglaonant les collites quan es pot. Aquest plantejament permetrà obtenir rendiments sorprenents i molt gratificants amb petites superfícies cultivades.

Fem hort també proposa, al final de la secció, usos gastronòmics i saludables per a la collita.

1

Com prepararem la terra?

A la tardor (i aquest consell serveix per a cada estació) el que sempre cal fer abans de plantar o sembrar és treballar bé la terra. Cal remoure-la bé perquè quedi al màxim de flonja i alhora neta; és a dir, sense males herbes (que retirarem amb un rasclat i ens poden servir per a fer compostatge). Per treballar la terra, el més descansat és un motocultor (si el tros és gran) o una fanga (si el tros és més petit). L'avantatge de la fanga és que fa suar i això pot ser un bon exercici degudament controlat. Un cop treballada la terra hi hauríem de tirar fems de vaca. Actualment, el problema dels fems és trobar-ne en petita quantitat. El millor és que algun pagès veï ens en cedeixi unes palades, perquè en un tros petit és impossible encabir-hi un descarregat sencer. Un cop escampats els fems, la terra s'ha de tornar a treballar i ja la tenim a punt. A l'esquerra, vegeu una rasa de bròquils recents plantats sobre la terra flonja.

Què i com podem plantar o sembrar

2

Per a un horticultor que comenci, a la tardor és apropiat plantar escaroles, xicoines (que són uns enciams però més resistents), porros, naps o bròquils. Si optem pel bròquil necessitarem planter (que es pot adquirir a Vilobí mateix). Antigament, el planter se'l feia cadascú en erol, a partir de llavors d'una mata espigada de l'any anterior. Actualment és aconsellable comprar (té un preu assequible) els tacos de planter ja preparats. El taco és una petita porció de terra amb una mata arrelada. Sobre la terra treballada hi farem una rega (una petita rasa, si pot ser en línia recta perquè faci més goig, ordeni millor l'hort i ens permeti regar més bé). I sobre la rasa hi anirem clavant els tacos, amb una separació d'uns dos pams entre cadascun. El taco ha de quedar ben enterrat i compactat (podem fer-hi una petita pressió amb una eina o amb el peu, sense malmetre'l), però l'ull de la mata ha de quedar vist. Immediatament de plantats els tacos s'hi ha de tirar aigua i regar un parell o tres de cops per setmana. Les mates aniran creixent, primer les fulles, que es faran grosses i, després, la capsa a l'interior, que al cap d'uns tres mesos serà un preciós bròquil

Aquesta magnífica capsa de bròquil verd encara tendra entre les fulles pertany a l'hort en hivernacle d'en Robert Aurich i Puig, que gentilmente ha col·laborat en l'elaboració d'aquest apartat, tant pel que fa a les il·lustracions com també assessorant sobre els continguts del redactat.

3

Conèixer el producte: **el bròquil**

Breu ressenya del seu ús terapèutic:

per Andreu Lázaro, metge naturalista

El bròquil és una varietat de cultiu de la col silvestre (*Brassica oleracea*). Altres varietats amb denominacions molt diverses i conegudes com la coliflor, cols de Brussel·les, col vermella o llombarda, col arrissada o cargolada, col de cabdell, etcètera, i altres hortalisses com els naps i els raves, són igualment útils per a prevenir i coadjuvar en el tractament d'afeccions de la pell com dermatitis i èczemes pel seu alt contingut en sofre (S). La col és també rica en vitamina C, pel que està molt indicada en refredats, gripes i bronquitis. El contingut en flavonoides naturals de la col fa que la vitamina C sigui molt més eficaç que l'obtinguda per síntesi perquè facilita la seva absorció intestinal. Altres utilitats tradicionals de la col són l'aplicació tòpica per les úlceres varicoses, la desparasitació intestinal, en les úlceres gastro-duodenals, i altres. La col pot induir al goll, i per això cal que les persones amb trastorns de la glàndula tiroide siguin prudentes en el seu consum. La col pot produir flatulència en les persones amb dificultats digestives. També cal un consum prudent en les persones que fan tractaments anticoagulants (Sintrom), i en els pacients en tractament per cardiopaties o hipertensió arterial, pel seu alt contingut en potasi (K).

4

NOTA CULINÀRIA

per Germà Coenders

I ara, què en fareu de les cols i el bròquil que heu collit? Són dues verdures de llarga tradició mediterrània, o sia que trobareu moltíssimes respostes a aquesta pregunta tot buscant en receptaris de tota mena o demanant-ho a les àvies, o als avis, que Déu me'n guard de ser sexista. Us faig aquí dos suggeriments per si us serveixen.

Alguna vegada heu menjat bròquil amb panses i pinyons? Us explico una versió simplificada de com l'he vist fer a mestresses de casa de la Vall d'en Bas. Només cal bullir-lo una mica menys del normal, escórrer-lo i acabar-lo en una cassola tapada amb oli, panses remullades i pinyons. El que potser no sabíeu és que els antics romans ja en menjaven i trobem una recepta semblant al llibre *De re coquinaria*, conegut també com *Llibre d'Apici*, de gairebé dos mil anys d'antiguitat.

Pel que fa a les cols, el savi consell que tots hem sentit “quan les vulguis donar bullides, s'hi posarà una cullerada d'allioli o bé una arengada” ja el trobem a receptaris conventuals del segle XVIII. Sembla que era una recepta econòmica i agradable per als dies d'abstinència, que receptaris posteriors dirigits a mestresses de casa van copiar. El fet de copiar receptaris, que avui dia seria legalment punible, abans era habitual, i és, amb els consells dels avis i de les àvies, el que ha ajudat a preservar el que es coneix com cuina casolana i tradicional.

El Cos de Vigilants Municipals

Entrevista a la Sílvia (agent 1003), la vigilant més veterana

“Som Mossos pobres”

—Et diuen pel nom o pel número?

—Sóc l'agent 1003. I sóc la Sílvia, que és com em diu tothom a Vilobí d'Onyar.

—Què fa una vigilant municipal?

—Una mica de tot. Hi ha coses que no les podem fer perquè no som policies.

—Per exemple?

—Agafar denúncies. No som policia administrativa.

—I com ho resoleu?

—Adrecem a la gent als Mossos de Santa Coloma i aleshores depenem d'ells.

—Per què hi ha tanta mobilitat en el Cos de Vigilants?

—El sou és baix per la tasca que realitzem. Si fos un sou normal i corrent...

—...aleshores seríeu policies normals i corrents...

—Estem fent tasques de policia. Anem soles sempre, per tornos. Som Mossos pobres. Jo no tinc intenció de plegar, però cal un sou que permeti a la gent estar contenta.

—Teniu jerarquia dins el Cos?

—Es demanarà que una de les vigilants sigui la Cap.

—La més veterana?

—Seria un criteri.

—Recordes el primer dia de feina?

—Vam començar amb una taula i una llibreta, fent els comunicats a mà.

—I un cotxe...?

—El vehicle és de segona mà. Ha passat moltes hores al mecànic.

—Vaja.

—També podem disposar dels vehicles de la flota municipal, en cas de necessitat. I també tenim fax i ordinador. Tots n'anem aprenent i millorant el servei. S'ha de pensar que és un Cos molt jove i amb molt de futur. A la llarga, possiblement, arribarà a ser un Cos de Policia Local.

—Quin és el servei que has fet i que més recordes?

—Va ser al novembre, quan vaig col·laborar amb els Mossos en un escorcoll i detenció.

—Que et sembla com a definició de vigilant municipal: agent de l'autoritat que posa multes?

—De multes en posem des del mes de juliol. I de moment només a l'aeroport.

—I en els nuclis urbans.

—En podem posar, però tenim indicacions de

l'Ajuntament d'esperar una reordenació viària que s'està preparant i que necessitarà també un temps d'adequació i de pedagogia entre els veïns.

—Multes a banda, quina és la teva definició de vigilant municipal?

—Mediadora. Les vigilants municipals som bàsicament mediadores i sempre estem al servei del ciutadà, escoltant i ajudant.

Al servei del ciutadà

El Cos de Vigilants Municipals de Vilobí d'Onyar, Salitja i Sant Dalmai es va constituir el 12 de juny del 2006. Al començament només eren dues agents, les quals bàsicament regulaven el trànsit a l'Aeroport Girona-Costa Brava. Com que les necessitats del municipi anaven augmentant es va incrementar en un el nombre d'agents, la qual es va incorporar el 24 de juliol del mateix any.

Aquestes necessitats eren i són l'atenció al ciutadà i les tasques pròpiament dites d'un cos de vigilants, com és realitzar rondes, rebre i atendre trucades, etcètera. L'1 de setembre del 2006, una de les agents va marxar per treballar com a policia local, així doncs, tornaven a estar mancades, amb només dues agents. El 17 d'octubre s'incorporà una altra vigilant per a poder absorbir tot el cúmul de feina que es presenta en el dia a dia del servei. No fou fins al 19 de març del 2007 que s'incorporà una quarta vigilant, però per circumstàncies personals, actualment està de baixa. El 19 de juny s'incorporà una nova agent per cobrir la baixa i el dia 10 de setembre hi va haver una nova incorporació. Cap a finals de setembre, però, dues noves baixes al Cos han deixat la plantilla activa en tres agents. La tasca del Cos de Vigilants Municipals és molt diversa, des de la recollida d'animals abandonats fins a regular el trànsit en un accident, tot això sense comptar els serveis habituals que s'efectuen cada dia i les celebracions i festes majors. Les vigilants sempre estan allà, a l'atenció del ciutadà.

Per conèixer una mica més les funcions d'aquest Cos, entrevistem l'agent més veterana i presentem un resum de les actuacions realitzades des de l'inici del servei.

LA UNIFORMACIÓ

*L*a vigilant *Sílvia,*
amb uniforme de mitja gala.

En versions d'hivern i d'estiu, l'uniforme 'de bonic' de les vigilants és amb camisa, pantalon de pinça, cinturó, sabates i gorra de plat. També hi ha l'uniforme 'de campanya', amb camisa, cinturó, gorra i pantalon del tipus xester i botes. Altre material reglamentari són l'anorac, l'impermeable, els guants antitall, una defensa extensible, un esprai de defensa, manilles, llanterna i xiulet. També hi ha una uniformació de mitja gala, per a ocasions solemnes, que inclou un cordó blanc, agulla de corbata i guants blancs

SERVEIS QUE HAN REALITZAT LES VIGILANTS MUNICIPALS DE VILOBÍ, SALITJA I SANT DALMAI

- ☛ Atenció al ciutadà
- ☛ Rondes pel terme municipal
- ☛ Control estàtic durant els funerals realitzats a l'església parroquial de Vilobí
- ☛ Gestions a dependències, informes, actes, gestions telefòniques, gestió de les denúncies posades als vehicles (des de mitjan juliol)
- ☛ Col·laboració amb els Mossos d'Esquadra de Santa Coloma referent a casos de seguretat ciutadana (escorcolls, detencions...)
- ☛ Control a la terminal de l'aeroport (regulació de trànsit, seguretat ciutadana)
- ☛ Recollida i lliurament d'objectes perduts
- ☛ Es recullen i es lliuren a la canera o al seu propietari animals perduts o abandonats
- ☛ S'intervé en conflictes veïnals
- ☛ Es controla l'estat de les carreteres, carrers i edificis dels tres pobles, per poder notificar-ho, en cas d'alguna incidència, el més ràpidament possible, a l'òrgan corresponent
- ☛ Control de vehicles abandonats; en cas de deteriorament es procedeix a la seva retirada i destrucció
- ☛ Obertura de les portes de l'escola per control de la mainada que arriba o se'n va amb els autobusos escolars, procedent de Can Tarré i Sant Dalmai
- ☛ Reunions amb sanitaris i mossos d'esquadra per a intercanvi d'impressions sobre la realitat quotidiana (violència domèstica, el comportament dels joves, immigració...)
- ☛ En època estival, control i prevenció de fogueres no autoritzades (també fora d'època estival)
- ☛ Control de cacera, quan n'és temporada
- ☛ Actuacions en accidents de trànsit
- ☛ Col·laboració amb els Serveis Socials (menors, gent gran...)
- ☛ Col·laboració amb l'Ajuntament de Riudellots per la recerca de l'avi que va desaparèixer el mes de gener
- ☛ Col·laboració amb Mossos en la recerca d'una noia desapareguda a Sant Feliu de Guíxols (suposadament estava al municipi)
- ☛ Paralització d'obres il·legals (cases prefabricades, antena de telefonia mòbil)
- ☛ Paralització de curses de motos i cotxes il·legals
- ☛ Implicació en un cas de violència domèstica
- ☛ Control de les festes, aplecs, inauguracions i celebracions dels tres pobles.
- ☛ Classes d'Educació Viària a l'escola Josep Madrenys

TOSQUIJA RECOMANA

OCTUBRE	
5	Club de Lectura. A les 8 del vespre a la Biblioteca. Comentarem el llibre 'Un home de paraula', amb la mateixa autora, Imma Monsó.
7	Ball al pavelló de Vilobí, de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre, amb Bluemoont.
12	Festa de Sant Galderic i Trobada de Puntaires
12	Ball al pavelló de Vilobí, de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre, amb Tico Tico.
14	Descarregada de Brocanters, II Fira del Joguet i I Fira de l'Intercanvi
14	Ball al pavelló de Vilobí, de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre, amb Sifasol.
21	Ball al pavelló de Vilobí, de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre, amb Pep Xena.
26	Va de contes. A dos quarts de sis de la tarda, a la Biblioteca. després dels contes, lliurament dels premis de la Bibliocursa 2007 i xocolatada per tothom.
28	Ball al pavelló de Vilobí, de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre, amb Continental.
NOVEMBRE	
1	Ball al pavelló de Vilobí, de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre, amb Records.
4	Ball al pavelló de Vilobí, de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre, amb Els Elegants.
7	Club de Lectura. Conduït per Josep Pujol i Coll, a les 9 del vespre a la Biblioteca. Un club per a joves i grans: 'Viatge al centre de la terra', de Jules Verne. Convidem especialment als joves del municipi per parlar d'un llibre que no té edat.
7	Exposició de fotografies "Viatge al centre de la terra: d'Islàndia a Stromboli" als baixos de Can Roscada. En Lluís Cabarrocas ha posat imatges a aquesta aventura plena d'imaginació.

11	Ball al pavelló de Vilobí, de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre, amb Sifasol.
15	Va de Contes. A dos quarts de sis de la tarda a la Biblioteca, 'Una castanyada de por', amb Joan de Boher.
18	Ball al pavelló de Vilobí, de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre, amb Duet Pere Vila.
25	Ball al pavelló de Vilobí, de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre, amb Bluemoont.
30	Presentació de llibre: 'Rec', de Dani Saus. A dos quarts de nou del vespre, a la Biblioteca.
DESEMBRE	
2	Ball al pavelló de Vilobí, de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre, amb Pa d'Àngel.
5 - 9	Festa Major de Sant Dalmai
12	Club de Lectura. Conduït per Josep Pujol i Coll, a les 9 del vespre a la Biblioteca. Un de novel·la negra a determinar entre 'La promesa de monsieur Hire', de Georges Simenon, i 'A sang freda' de Truman Capote.
16	Ball al pavelló de Vilobí, de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre, amb Tico Tico.
21	Va de contes. A dos quarts de sis de la tarda, a la Biblioteca. 'Quan arriba el nadal', amb País de Xauxa.
23	Ball al pavelló de Vilobí, de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre, amb Ramon Grup.
24	Cagatió a Vilobí, a Salitja i a Sant Dalmai
25	Ball al pavelló de Vilobí, de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre, amb Pep Xena.
26	Ball al pavelló de Vilobí, de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre, amb Trànsit.
30	Ball al pavelló de Vilobí, de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre, amb Duet Pere Vila.

Per sortir a la secció TOSQUIJA RECOMANA, envieu les vostres previsions d'agenda a tosquiija@vilobidonyar.cat o deixeu-les en un sobre l'Ajuntament a nom de Tosquiija.

VILERTENQUES

de Maurici Vilert i Ramió

Al poble de Salitja, i amb la plaça plena de gent Aja que tocaven sardanes, prop de la tarima dels músics estaven presents un matrimoni amb tres o quatre remolatxes. Tothom s'estranyava del quadre vivent i preguntaven el perquè era tal afer. Era un càstic referent al mini robatori que els imposaren a la pobra gent.

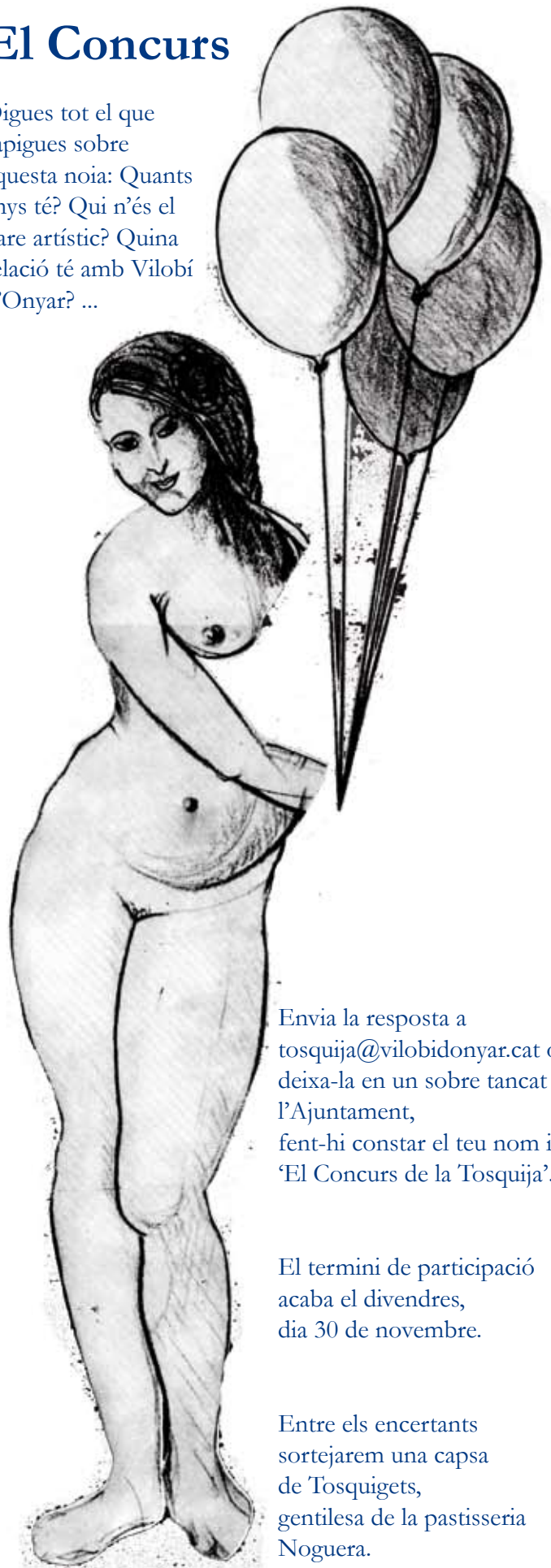
Al principi que el Sr. J. Carbó de Santa Coloma de Farners formés la seva Cobla-Orquestra, actuà a la Festa Major de Salitja (postguerra). Aquell any es va fer l'envelat davant de la sala on habitualment es ballava. A la mitja part del ball de nit –diuen– que li robaren l'acordió. A l'endemà, algú el va trobar triturat al descampat. No deixa de ser un fet de gamberrisme amb majúscula.

Un cap de setmana, ja fosc, arriba a casa el meu exgendre Raül. Baixa de l'auto molt apressat, degut d'un cop molt fort que havia sentit feia poca estona. I veu que el mirall retrovisor està totalment trencat. Al cap de poc arriba el nostre fill Josep i fa el mateix. Els seus criteris foren que un antihumà feia sortir un ferro un parell de pams i, com que la carretera era molt estreta, cotxe que venia de front: víctima segura. La carretera era la que uneix Vilobí d'Onyar amb la general. Així es dicverteixen aquests intolerants mancats de civisme que solament pensen a fer maldats.

Algú es recorda de l'escuraxemeneies? Molts del nostre poble, sí. Cada any abans de la Festa Major era el que –si volíem– netejava la xemeneia. Era un home molt alegre i poc elegant. Poques vegades s'havia rentat la cara i vestimenta; feia consonància amb l'ofici que exercia; així com addicte a la beguda. Per la Festa Major de Sant Dalmai, durant el concert que ens oferia aquell anys la cobla-orquestra Caravana, tirava cèntims damunt la taula en què els senyors músics tenien les partitures. Per la primera vegada no passà res.. Però a la segona, el director parà en sec i me l'arreplega fora del local: li fot quatre coces al cul que haguessin aixafat la més gran carabassa! Cal fer esment que les persones som més intel·lectuals que abans però no absents, alguns, de gamberrisme.

El Concurs

Digues tot el que sàpigues sobre aquesta noia: Quants anys té? Qui n'és el pare artístic? Quina relació té amb Vilobí d'Onyar? ...

Envia la resposta a tosquija@vilobidonyar.cat o deixa-la en un sobre tancat a l'Ajuntament, fent-hi constar el teu nom i 'El Concurs de la Tosquija'.

El termini de participació acaba el divendres, dia 30 de novembre.

Entre els encertants sortejarem una capsa de Tosquigets, gentilesa de la pastisseria Noguera.

Des de mitjan juliol, el municipi de Vilobí d'Onyar, Salitja i Sant Dalmai disposa s'una ordenança general de convivència i via pública. És una ordenança dividida en tres grans apartats o títols: sobre parada, estacionament, reserva en via pública i guals; sobre regulació dels sorolls; i, sobre recollida d'escombraries. Pels seu interès, en aquest número de Tosquijsa publiquem íntegrament el text corresponent al títol tercer, que fa referència a la recollida d'escombraries.

ORDENANÇA GENERAL DE CONVIVÈNCIA CIUTADANA I VIA PÚBLICA

TÍTOL III.- SOBRE RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES

CAPÍTOL I.- Normes de caràcter general.

Article 37. Objecte i àmbit d'aplicació

La present Ordenança té per objecte regular les normes d'actuació dels ciutadans, dins l'àmbit de competències de l'Ajuntament i dins el seu terme municipal, i les condicions de recollida i abocament d'escombraries, amb la finalitat de millorar la neteja de la Ciutat i la qualitat de vida dels seus habitants.

Article 38

Les escombraries poden tenir la consideració de domiciliàries o no domiciliàries. Només el servei de recollida de les del primer tipus té el caràcter obligatori per a l'Ajuntament, i es realitzarà segons la programació i horaris establerts per aquesta Ordenança.

Article 39

Es consideren escombraries domiciliàries les resultants de l'activitat domèstica, com per exemple, els residus d'alimentació i consum, embolcalls, papers, capses, cendres i restes de calefacció apagades, terra, fulles i herbes provinents de la neteja de jardins, petites quantitats de runes de construcció, restes de mobiliari, etc.

Article 40

No tenen la consideració d'escombraries domiciliàries les deixalles i productes susceptibles d'ocasionar danys o perill greu a la sanitat i a la salubritat humanes o al medi ambient i les deixalles industrials.

Article 41

Els usuaris estan obligats a dipositar les deixalles a l'interior del contenidor, adequats en tot el terme municipal, en bosses de matèria resistent a la seva pròpia humitat i lligades amb dues hores d'antelació sobre l'horari habitual de recollida determinat per l'Ajuntament.

Article 42

Si com a conseqüència d'una deficient presentació i dipòsit dels residus es produeix un embrutiment de la via pública l'usuari causant en serà responsable.

Article 43

Les altres escombraries més voluminoses o amb característiques especials s'hauran de dipositar en els contenidors específics per a cada tipus, prèvia selecció.

Article 44

Està expressament prohibit deixar o abocar escombraries en llocs no autoritzats i a la via pública fora dels contenidors.

CAPÍTOL II.- Recollida d'escombraries**Article 45**

El servei de recollida es prestarà diàriament durant tots els dies de l'any, en horari diürn i nocturn, i afectarà a la totalitat dels contenidors i de les bosses i cubells en els sectors de la recollida manual.

CAPÍTOL III.- Contenedors**Article 46**

Els contenidors constitueixen un element més del mobiliari urbà al servei dels ciutadans, amb totes, les conseqüències que això comporta.

Article 47

Els serveis municipals determinaran les característiques tècniques dels contenidors amb criteri de tendència a la unificació pel que fa al model així com, d'estanquitat, fàcil maniobra i estètica adequada.

Article 48

Se situarà a la via pública a criteri dels serveis municipals responnent a criteris racionals i d'estratègia amb la finalitat de cobrir sectors del Municipi i procurant que estiguin a distàncies raonables dels usuaris.

Article 49

Les unitats situades a la via pública seran degudament senyalitzades i tindran la consideració de serveis especials de l'espai urbà per a la càrrega, descàrrega i restants operacions pròpies del servei. En aquest sentit doncs estarà prohibit el seu desplaçament o manipulació fora dels recintes senyalitzats.

Article 50

Així mateix estarà prohibit causar qualsevol destorb a la prestació del servei de retirada del contenidor per a la càrrega i descàrrega de residus.

Article 51

El manteniment dels contenidors correspondrà als serveis municipals de recollida de residus, mitjançant un rentatge i desinfecció per medis mecànics amb una freqüència, com a mínim, d'una vegada per setmana durant l'època estiuenca i cada dues setmanes la resta de l'any, sens perjudici del criteri que pugués adoptar l'Alcaldia en funció de la climatologia.

CAPÍTOL IV.- De la neteja de la via pública com a conseqüència de l'ús comú general dels ciutadans.**Article 52**

Els ciutadans hauran de col·laborar per al manteniment de la neteja de la via pública atenent-se a les següents disposicions:

1. No està permès llençar, abocar, dipositar o abandonar a la via pública cap mena de producte en estat sòlid, líquid o gasós.
2. Les deixalles sòlides de petit format com els papers, embocalls i objectes similars hauran de dipositar-se a les papereres instal·lades amb aquesta finalitat.
3. Els materials residuals més voluminosos o bé els petits en grans quantitats hauran de ser lliurats ordenadament als serveis municipals de recollida de deixalles en la forma i les condicions que preveu aquesta Ordenança.

CAPÍTOL V.- Infraccions.**Article 53**

Constituiran infraccions la vulneració de les prohibicions i els mandats continguts en els articles anteriors, a més dels següents comportaments:

1. Tirar o dipositar a terra qualsevol deixalla (papers, terres, enderrocs, animals morts, mobles).
2. Disposar les escombraries de forma diferent a la regulada en aquesta Ordenança conforme a les disposicions específiques de recollida.
3. Llençar puntes de cigars o cigarretes o altres matèries enceses a les papereres. En tot cas s'hi ha de dipositar un cop apagades.
4. Embrutar amb deposicions o miccions tant de persones com d'animals les vies públiques, els seus elements estructurals, els edificis i les instal·lacions de titularitat municipal i el mobiliari urbà.
5. Desatendre els requeriments municipals per a la retirada de deposicions i altres elements incorrectament dipositats a la via pública, elements estructurals o mobiliari urbà.
6. Realitzar qualsevol acte que causi l'embrutament de la via pública.

Coses d'abans i d'ara

© JOAQUIM PUIGVERT I PASTELLS

Una exposició sobre l'aeroport que ha muntat en Lluís Ball-llosera al Casal Parroquial m'ha recordat una medalla de la Diputació que tenia abandonada per casa. L'he buscat i l'he trobada negra i amagada entre altre medalles de foto i cinema de temps passats. Aquesta medalla era un obsequi de la Diputació Provincial a les persones que directament o indirecta havien col·laborat a què arribés a bon fi la construcció d'un aeroport a les comarques gironines.

La meua col·laboració consistí a passar a la Diputació, durant un any i escaig, informes setmanals sobre el temps a la zona de les possibles futures pistes. Dies de boira, de pluja, de núvols alts o núvols baixos, etcètera. Per aquesta tasca també tenia l'ajuda de les persones que vivien a les masies que serien enderrocades més tard: quan venien a la farmàcia sempre els preguntava sobre aquestes dades d'interès. És curiós, per exemple, que a vegades el poble i campanar de Vilobí apareixien embolcallats per la boira, quan brillava el sol a la zona de l'aeroport. No eren dades rigorosament científiques, però a la fi serviren per al seu objectiu.

Posats a recordar, pensem en les moltes passejades que férem al principi de les obres per aquells verals. Masies que coneixíem de tota la vida, boscos rics en pinetells, rovellons, siurenys i rossinyols. Cap als anys seixanta del segle XX (*foto 1*) apareixen màquines monstruoses que s'ho mengen tot, fins que el paisatge quedi com el palmell de la mà. Així, el mes d'abril del 1967 pot inaugurar-se l'aeroport. Estarà situat en terrenys de Vilobí, Salitja i Aiguaviva, i portarà per nom Aeropuerto Gerona- Costa Brava. Es veu que convé, sobretot, fomentat el turisme.

Una altra passejada per l'aeroport ens portà, amb el Sr. Roca, a la tot just començada torre de control. Encara no hi havien finestres (*foto 2*) però dintre la boira de la llunyania s'insinuava la carretera Nacional II, quan no existien encara l'autopista ni l'Eix Transversal.

La carretera sense asfaltar que veiem és la que als rètols s'anunciava com Riudellots-Sant Martí de Llémena: creuava l'aeroport i per Salitja, després de creuar la carretera de Santa Coloma-Girona a can Torravellaner, seguia cap a Estanyol i Bonmatí.

Els temps no s'aturen i tot es converteix en història ràpidament: què estaria pensant en Berto Pluma mentre la seva silueta apareix emmarcada per les futures finestres de la torre de control? Avui a l'aeroport és difícil relaxar-se tot passejant. Cal anar-hi amb presses per agafar un vol de baix cost cap el destí escollit. Pels avions que sentim o veiem passar des del terrat de casa, sembla que la cosa comença a funcionar.

Foto 1

Foto 2

